

wiejskiego objęte ochroną konserwatorską pochodzą głównie z XIX w. i pocz. XX w. Zachowana historyczna zabudowa mieszkalna charakterystyczna jest dla architektury wiejskiej tego okresu i regionu; w przeważającej części reprezentuje typ domu parterowego, murowanego z cegły, niekiedy otynkowanego, nakrytego wysokim dachem dwuspadowym z pokryciem dachówką ceramiczną. Domy, ustawione najczęściej kalenicą równoległe do drogi, posiadają skromne pozbawione detali architektonicznych (niekiedy z ceglanyymi gzymsami) elewacje. Często oprócz domu mieszkalnego zachowane zostały również budynki gospodarcze, predysponując do objęcia ochroną konserwatorską zagrody wiejskiej jako nierozdzielnej całości dawnego „obejścia” chłopskiego. Obiekty te, zachowane są w różnym stopniu, często posiadają współczesne przybudówki, w wielu dokonano powiększenia pierwotnych otworów okiennych i wymiany dawnej stolarki okiennej oraz drzwiowej. Zachowana jednak pozostała dawna, tradycyjna bryła; a niektóre domy zachowały jeszcze oryginalną stolarkę okienną i drzwiową, często ozdobnie rzeźbioną. Najwięcej historycznej zabudowy zachowało się na terenie wsi: Grabówno i Grabionna; na terenie wsi Arentowo na uwagę zasługuje wpisana do rejestru zabytków chałupa (nr rej. A – 490) z 2 ćw. XIX w., wzniesiona w konstrukcji szachulcowej, z zachowanym słomianym pokryciem dachu – tradycyjną „strzechą”.

W przeszłości w wielu wsiach obok układu zabudowy wiejskiej istniało założenie pałacowo (lub dworsko) - parkowe wraz z folwarkiem. Założenia te w swym obecnym kształcie zostały wzniesione na przestrzeni XIX w. Na terenie gminy Miasteczko Krajeńskie zwarte kompleksy przestrzenne tworzą zespoły pałacowo-parkowe w Grabównie i Brzostowie. Zespoły zachowały czytelny układ dawnego założenia, gdzie obiekt rezydencjonalny oraz park zachowane są w stopniu dobrym, zmiany natomiast dotyczą głównie rozplanowania przestrzennego zabudowań folwarcznych. Obiekty gospodarcze dawnego folwarku uległy w mniejszym lub większym stopniu zniszczeniu; niektóre z dawnych zabudowań gospodarczych zostały przebudowane lub rozebrane, wzniesiono również nowe obiekty. W Brzostowie zespół pałacowo-parkowy usytuowany został w południowo-zachodniej części wsi. Pałac (nr rej. A – 594) wzniesiony został w k. XIX w. dla ówczesnych właścicieli wsi – rodziny Rosenau. Początkowo parterowy z piętrową wystawką oraz czterokolumnowym portykiem w elewacji frontowej, został po pożarze w 1964 r. przebudowany - nadbudowane zostało piętro. W części parterowej zachowany pozostał ozdobny detal architektoniczny, charakterystyczny dla obiektów wzniesionych w popularnym w tym czasie, szeroko pojętym stylu historyzmu. Rezydencja otoczona jest rozległym parkiem (nr rej. A – 309) o powierzchni 11,3 ha, założonym najprawdopodobniej w 2 poł. XIX w. Park posiada swobodny układ kompozycyjny, brak osi widokowych a ciągi komunikacyjne tworzą nieregularną siatkę. Na północ od zespołu pałacowo-parkowego usytuowany został folwark. Po przeprowadzonej w 1914 r. przez władze pruskie częściowej parcelacji majątku i sprowadzeniu niemieckich kolonistów, pierwotny układ założenia został zmieniony. Z dawnych obiektów gospodarczych zachowane pozostały: gorzelnia z 3-4 ćw. XIX w. oraz cztery budynki inwentarsko-gospodarcze.

Założenie dworsko-parkowe w Grabównie znajduje się w północno-zachodniej części wsi. W skład zespołu wchodzi dwa obiekty rezydencjonalne: tzw. „stary dwór” (nr rej. A – 302) z ok. poł. XIX w. oraz nieco późniejszy pałac, wzniesiony na terenie parku w 1855 r. Dwór usytuowany został jako perspektywiczne zamknięcie głównej drogi dojazdowej. Dwór, o prostych klasycystycznych formach, jest obiektem parterowym z piętrową trójosiową wystawką, nakryty wysokim dachem łamanym z pokryciem czerwoną dachówką ceramiczną. Niewielkie założenie parkowe zlokalizowane zostało w zachodniej części zespołu. Obecnie park (nr rej. A – 311) uległ znacznej dewastacji, ponieważ pierwotnie łączył się z zielenią przy kościele. Drzewostan parkowy w Grabównie jest nieliczny, na uwagę zasługują stare okazy lipy drobnolistnej, chojny kanadyjskiej oraz jedlicy zielonej, których wiek można datować na ok. 100-120 lat. Usytuowany w parku pałac jest budynkiem o zróżnicowanej wysokości: pięcioosiowa część środkowa - piętrowa, dwuosiowe części boczne – parterowe, nakryte płaskimi dachami; zachowany pozostał skromny detal architektoniczny: profilowane gzymsy, opaski okienne oraz dekoracyjne motywy boniowania.

Istotne dziedzictwo kulturowe gminy Miasteczka Krajeńskiego stanowią również dawne cmentarze, wymowne ślady przeszłości i historii. Do rejestru zabytków wpisany jest cmentarz katolicki w Miasteczku Krajeńskim (nr rej. A – 709); cmentarz założony w poł. XIX w. usytuowany jest niezwykle malowniczo na stoku wzgórza, w pobliżu zespołu kościoła parafialnego. Na cmentarzu znajdują się groby osób zasłużonych dla Miasteczka i okolicy, m.in. grób Michała i Józefy Drzymałów. Wśród zachowanego drzewostanu na uwagę zasługują aleje z tui, świerków i klonów. Pod ochroną konserwatorską na terenie gminy Miasteczko Krajeńskie pozostają cmentarze ewangelickie z 2 poł. XIX w. w: Miasteczku, Brzostowie (z zachowaną kaplicą neogotycką grobową ówczesnych właścicieli – rodziny Rosenau, z 1866 r.), Grabównie, Wolsku i Wolsku Dolnym oraz cmentarz katolicki w Grabównie i cmentarz żydowski w Miasteczku Krajeńskim.

7. Uwarunkowania wynikające z cech środowiska kulturowego oraz prawnej ochrony dóbr kultury.

7.1. Wnioski konserwatorskie wynikające z cech środowiska kulturowego oraz prawnej ochrony dóbr kultury.

Uwarunkowania kulturowe są wynikiem występowania na danym obszarze wartościowych zasobów kulturowych oraz wymagań w zakresie ochrony konserwatorskiej w stosunku do dziedzictwa kulturowego. Pod pojęciem dziedzictwa kulturowego należy rozumieć: historyczne układy przestrzenne, zabytkowe zespoły i obiekty architektury, budownictwa, przemysłu i techniki, założenia zieleni uporządkowanej (parki, cmentarze), zabytki archeologiczne. Najbardziej istotnymi dla uwarunkowań kulturowych pozostają zasoby dziedzictwa kulturowego, podlegające ochronie prawnej z mocy Ustawy o ochronie dóbr kultury (z dnia 15.02.1962 r., z późniejszymi zmianami) oraz dodatkowo obiekty nie objęte ochroną prawną, a stanowiące znaczącą wartość dla danego środowiska kulturowego. Podstawowym materiałem do prowadzenia prawnej ochrony dóbr kultury jest rejestr zabytków. Dobra kultury nieruchome, ruchome oraz kolekcje wpisuje się do rejestru zabytków na podstawie decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, wydanej z urzędu lub na wniosek zarządu właściwej gminy, właściciela czy użytkownika. Obiekty architektury wpisane do rejestru zabytków objęte są wszelkimi rygorami prawnymi wynikającymi z treści odpowiednich aktów prawnych, w tym przede wszystkim z wyżej wymienionej ustawy. Wszelkie prace remontowe, zmiany funkcji i przeznaczenia obiektu wymagają pisemnej zgody Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. W przypadku zabytków architektury i budownictwa niedopuszczalne jest zwłaszcza: nadbudowanie obiektów, powiększanie ich bryły przez dobudówki, zmiana konstrukcji dachu i pokrycia dachowego, zmiana wielkości i liczby otworów okiennych i drzwiowych oraz zmiana wyglądu elewacji. Szczególnej ochronie podlega istniejący detal architektoniczny: gzymsy, fryzy, opaski okienne i drzwiowe oraz inne elementy zdobnicze; ochronie podlega również dawna stolarka okienna i drzwiowa, niekiedy bogato zdobiona.

Na terenach zabytkowych założeń zieleni (parki, cmentarze) wszelkie inwestycje, prace porządkowe, wycinki drzew, ogrodzenie, itp. można przeprowadzać również jedynie po uprzednim uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków i Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody. Teren zabytkowych założeń zieleni należy zachować w granicach historycznych, nie dzielić tych obszarów na działki użytkowe, w miarę możliwości zachować całość jako jedną własność. Aleje i szpalery należy konserwować odtwarzając i uzupełniając ubytki tymi samymi gatunkami drzew.

Pomocniczym materiałem do prowadzenia ochrony dóbr kultury jest ewidencja zabytków. Zawiera ona wykazy obiektów wartościowych, które z różnych względów nie zostały dotąd wpisane do rejestru zabytków. Obiekty wpisane do ewidencji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków podlegają również ochronie konserwatorskiej. Wielkość ewidencji informuje o bogactwie kulturowym regionu, o potrzebach badawczych i skali problemu

ochrony dziedzictwa kulturowego na danym terenie. W przypadku obiektów historycznych objętych ochroną konserwatorską znajdujących się w ewidencji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, należy również zasięgnąć opinii W.K.Z., który określi dopuszczalność prowadzonych prac, ich zakres i zalecaną formę architektoniczną. Dla budynków ujętych w ewidencji, a nie wpisanych do rejestru zabytków, dopuszcza się wymianę zabudowy w przypadku, gdy jest to uzasadnione względami technicznymi lub planistycznymi, po uprzednim uzyskaniu akceptacji W.K.Z.

W Miasteczku Krajeńskim na szczególną uwagę i ochronę konserwatorską zasługuje dawny układ przestrzenny zachowany bez zmian w stosunku do planu historycznego wraz z zabytkową architekturą sakralną oraz licznie zachowaną dawną zabudową mieszkalną. Założenie to, objęte strefą ochrony konserwatorskiej, stanowi istotne dziedzictwo kulturowe, kształtujące charakterystyczny obraz Miasteczka Krajeńskiego. Postulowana ochrona powinna polegać na:

- utrzymaniu zasadniczego historycznego układu przestrzennego,
- utrzymaniu istniejącej zabudowy o wartościach zabytkowych i historycznych we właściwym stanie technicznym i funkcjonalnym,
- utrzymaniu historycznej kompozycji obiektów z dostosowaniem elementów nowych do kompozycji istniejącej,
- zachowaniu kompozycji układów zieleni wraz z koniecznością uzupełniania ubytków i kontrolą dosadzeń,
- nawiązaniu w nowej zabudowie do zasad historycznej kompozycji zespołu i typu zabudowy sąsiadującej.

Na terenie strefy ochrony konserwatorskiej wszelkie nowe inwestycje powinny być realizowane po wcześniejszej konsultacji z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Oddziale Zamiejscowym w Pile.

Na podstawie przeprowadzonego rozpoznania i charakterystyki stanu istniejącego układów przestrzennych jednostek osadniczych oraz historycznej zabudowy można stwierdzić, że na pozostałym terenie gminy Miasteczko Krajeńskie istniejące uwarunkowania kulturowe dotyczą głównie obiektów wpisanych do rejestru zabytków oraz obiektów objętych ochroną konserwatorską i nie stanowią istotnych ograniczeń w rozwoju przestrzennym gminy. Dawne zespoły pałacowo (dworsko) - parkowe jako przykłady historycznych założeń objęte są pełną ochroną konserwatorską, obejmującą całościowo wszystkie jego elementy. Z uwagi na dobrze zachowane historyczne układy przestrzenne do objęcia ochroną konserwatorską predysponują układy przestrzenne wsi Grabionna i Grabówno. Postulowane jest również zachowanie nasypu dawnej kolei wąskotorowej na odcinku Kocik-Grabionna i dalej w kierunku Mościsk, z zamianą ich na ścieżki rowerowe.

Istotą przekształceń obszarów zurbanizowanych na terenie gminy Miasteczko Krajeńskie powinno być zachowanie właściwej skali i charakteru zabudowy. Forma architektoniczna projektowanych nowych zagrod oraz rozbudowa już istniejących nie

powinna stanowić elementu dysharmonijnego; poddana szczególnym zasadom kształtowania powinna nawiązywać do tradycyjnej wiejskiej architektury, do historycznego typu niskiego domu nakrytego dachem dwuspadowym. Wiejska architektura powinna harmonizować z przestrzenią krajobrazu rolniczego i chronić jego pejzaż.

7.2. Wnioski wynikające z archeologicznej ochrony konserwatorskiej.

Na terenie gminy Miasteczko Krajeńskie znajduje się kilkaset zewidencjonowanych i rozpoznanych stanowisk archeologicznych, stanowiących dobro kultury i objętych ochroną konserwatorską. Wpisane do rejestru zabytków: grodziska wczesnośredniowieczne w Miasteczku Krajeńskim (nr rej. A – 326) i w Wolsku (nr rej. A – 741) objęte są strefą ścisłej ochrony konserwatorskiej. Na terenach zajmowanym przez wyżej wymienione stanowiska archeologiczne istnieje wymóg uzgadniania wszelkich zamierzeń inwestycyjnych z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków lub Konserwatorem Zabytków Archeologicznych. W przypadku stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków obowiązuje na tym obszarze całkowity zakaz zabudowy, zakaz inwestycji ziemnych oraz innych form działalności naruszającej substancję zabytkową.

Większość stanowisk archeologicznych objętych ochroną konserwatorską znanych jest głównie z powierzchniowych badań, a więc rozpoznanych tylko wstępnie. Część z nich uznane zostały za stanowiska o dużej wartości poznawczej. Jednakże dopiero pełne rozpoznanie poprzez prace wykopaliskowe pozwoli dokładnie sprecyzować ich wartość poznawczą. Także zasięg stanowiska wyznaczony na podstawie badań powierzchniowych nie zawsze jest zasięgiem, który dokładnie odpowiada występowaniu pozostałości pradziejowego osadnictwa pod ziemią. Dlatego wyznaczony na mapach zasięg stanowiska należy traktować orientacyjnie, może bowiem się okazać, że obiekty archeologiczne zalegają także w sąsiedztwie wyznaczonych na podstawie obserwacji powierzchniowych zasięgów stanowiska. Wytyczne konserwatorskie w zdecydowanej większości nie zakazują prowadzenia inwestycji w strefie występowania stanowisk archeologicznych, jednakże przy inwestycjach związanych z pracami ziemnymi na tych obszarach wymagana jest również konsultacja z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków lub Konserwatorem Zabytków Archeologicznych, w celu objęcia ich ewentualnym nadzorem archeologicznym. Celem ochrony winno być wszechstronne dokumentowanie śladów osadniczych poprzez prowadzenie obserwacji archeologicznej w formie nadzoru nad realizacją robót ziemnych, po zakończeniu których teren może być trwale zainwestowany.

7.3. Prawna ochrona zabytków.

7.3.1. Obiekty znajdujące się w rejestrze zabytków:

a) obiekty architektury:

Miasteczko Krajeńskie:	kościół p.w. św. Podwyższenia Krzyża Świętego, 1898-99 r.	A – 482
Arentowo:	chałupa nr 20, 2 ćw. XIX w.	A – 490
Brzostowo:	pałac, XIX w.	A – 594
Grabówno	dwór, poł. XIX w.	A – 302

b) parki:

Brzostowo:	park pałacowy, XIX w.	A – 309
Grabówno:	park dworski, XIX w.	A – 311

c) cmentarze:

Miasteczko Krajeńskie:	cmentarz katolicki, czynny, poł. XIX w.	A – 709
------------------------	---	---------

d) stanowiska archeologiczne:

Miasteczko Krajeńskie:	grodzisko wczesnośredniowieczne	A – 326
Wolsko:	grodzisko wczesnośredniowieczne	A – 741

7.3.2. Obiekty objęte ochroną konserwatorską:

ARENTOWO

CHAŁUPA Nr 3, wł. B. Fąs, szach., 2 poł. XIX.

CHLEW Nr 3, wł. B. Fąs, szach., 1 poł. XIX.

DOM Nr 9/10, wł. H. Szpak, R. Rochowiak, mur., 1914.

OBORA przy Nr 9/10, wł. R. Rochowiak, mur., 1914.

ZAGRODA Nr 10, wł. A. Dupla, mur./strzecha, ok. 1900-10.

ZAGRODA Nr 17, wł. J. Kozłowski:

a) chałupa, mur./głina./strzecha, ok. poł. XIX,

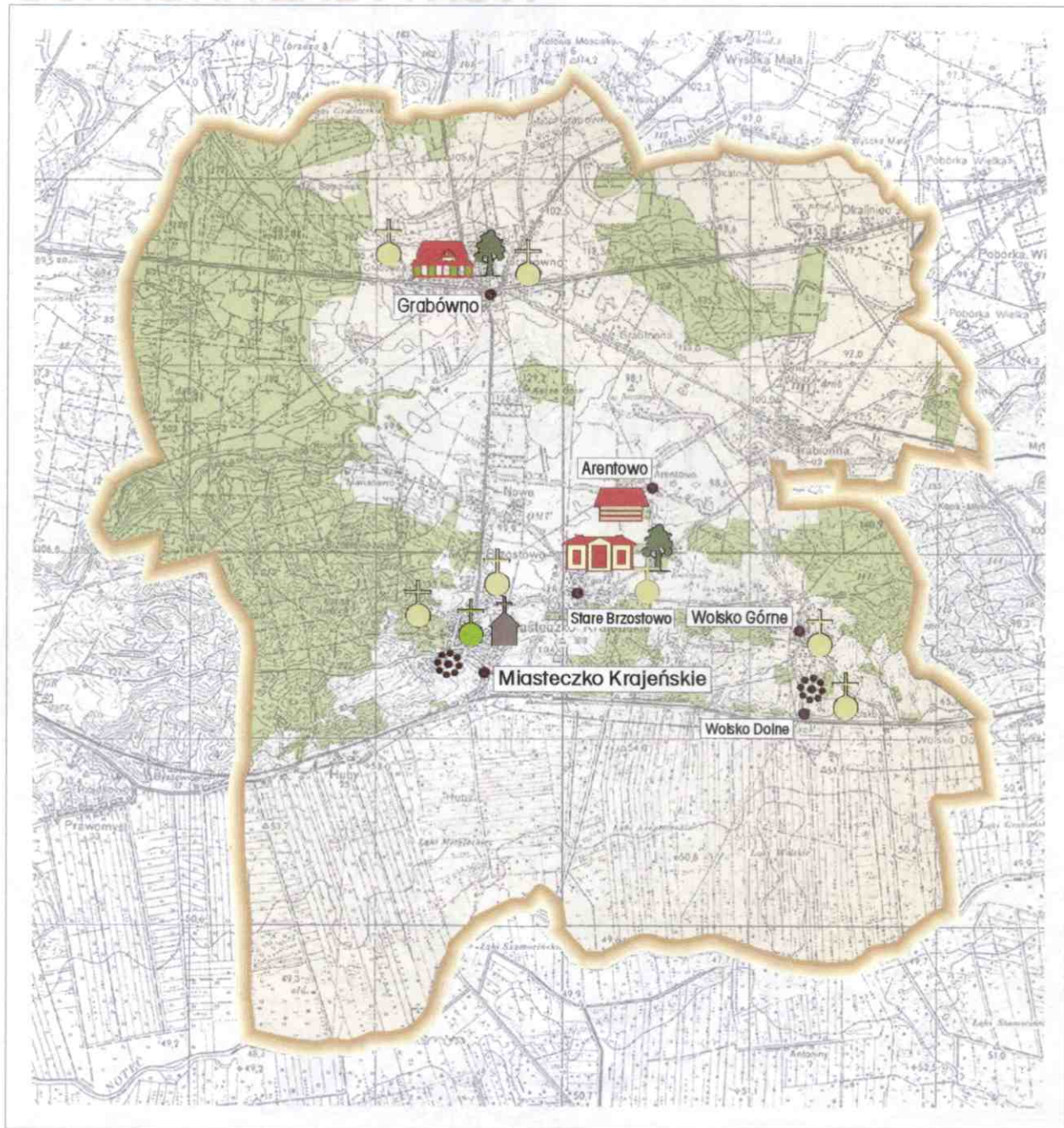
b) stodoła, drewno, ok. poł. XIX,

c) chlew, mur., ok. poł. XIX.

DOM Nr 18/19, wł. W. Dawidowicz, mur., ok. 1900-10.

Miasteczko Krajeńskie

OCHRONA ZABYTEKÓW

oznaczenia:

OBIEKTY WPISANE DO REJESTRU ZABYTEKÓW

KOŚCIÓŁ

CMENTARZ

PAŁAC

DWÓR

PARK

DOM MIESZKALNY - CHAŁUPA

GRODZISKO

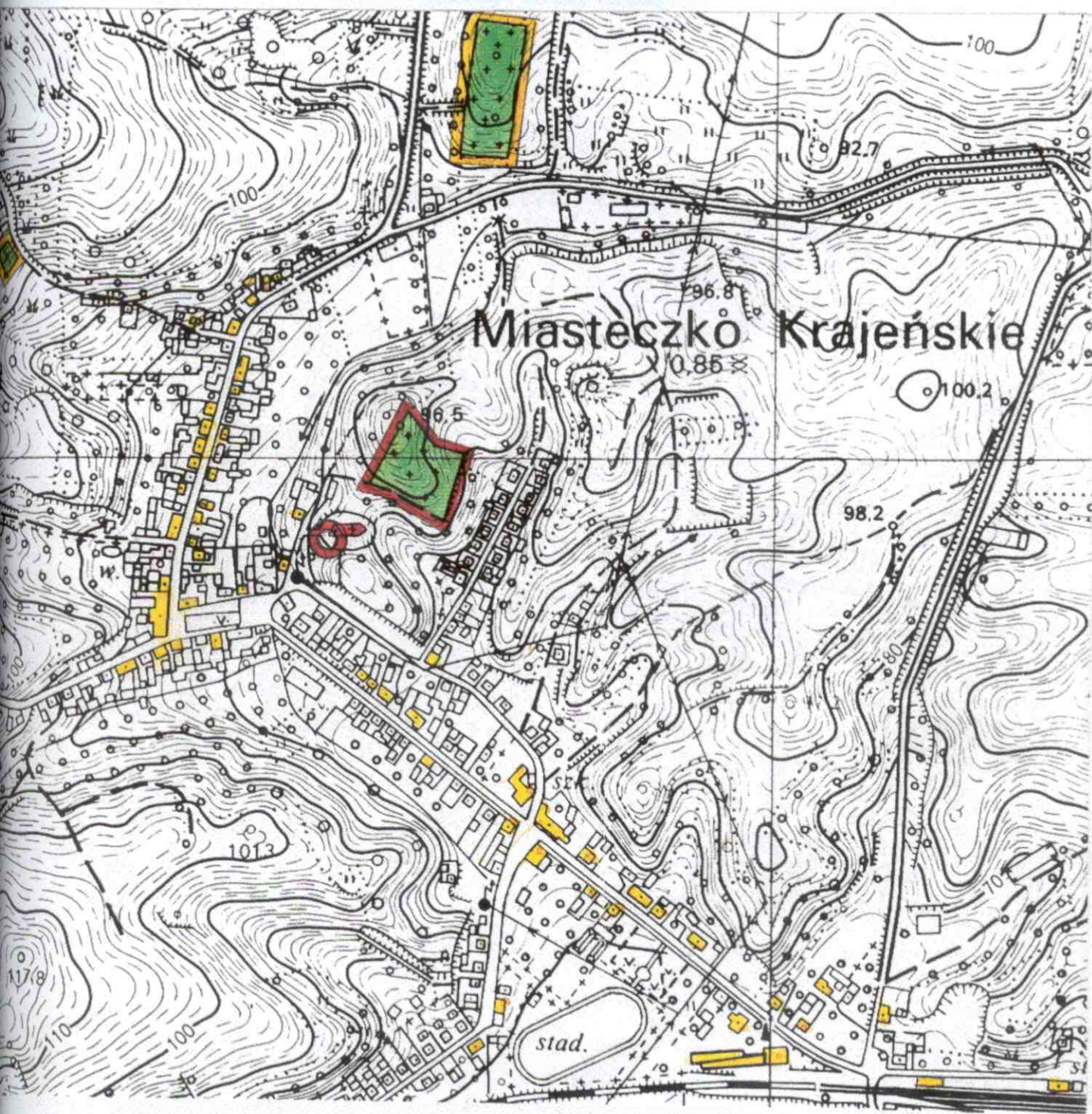

CMENTARZ OBJĘTY OCHRONĄ KONSERWATORSKĄ

GMINA MIASTECZKO KRAJEŃSKIE
STUDYUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO

1 : 5 000

OCHRONA ZABYTKÓW

OZNACZENIA:

- OBIEKT ARCHITEKTURY WPISANY DO REJESTRU ZABYTKÓW
- OBIEKT ARCHITEKTURY OBJĘTY OCHRONĄ
- STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE WPISANE DO REJESTRU
- CMENTARZ WPISANY DO REJESTRU
- CMENTARZ OBJĘTY OCHRONĄ
- PARK WPISANY DO REJESTRU

GMINA MIASTECZKO KRAJEŃSKIE
 STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
 PRZESTRZENNEGO
 OCHRONA ZABYTKÓW

1 : 5 000

OZNACZENIA:

- OBIEKT ARCHITEKTURY WPISANY DO REJESTRU ZABYTKÓW
- OBIEKT ARCHITEKTURY OBJĘTY OCHRONĄ
- STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE WPISANE DO REJESTRU
- CMENTARZ WPISANY DO REJESTRU
- CMENTARZ OBJĘTY OCHRONĄ
- PARK WPISANY DO REJESTRU

GMINA MIASTECZKO KRAJEŃSKIE
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO
OCHRONA ZABYTKÓW
1 : 5 000

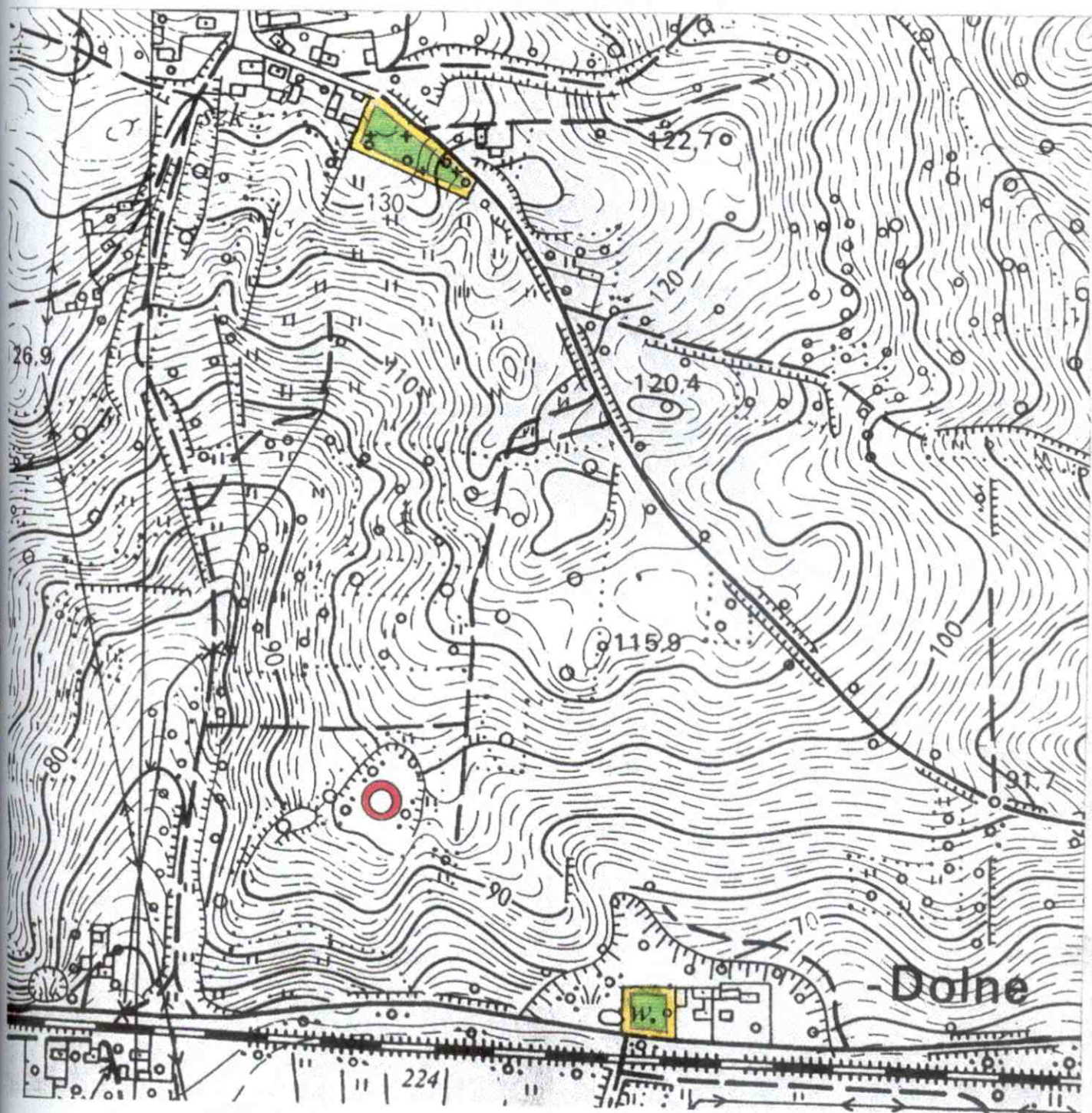

OZNACZENIA:

- OBIEKT ARCHITEKTURY WPISANY DO REJESTRU ZABYTKÓW
- OBIEKT ARCHITEKTURY OBJĘTY OCHRONĄ
- STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE WPISANE DO REJESTRU
- CMENTARZ WPISANY DO REJESTRU
- CMENTARZ OBJĘTY OCHRONĄ
- PARK WPISANY DO REJESTRU

GMINA MIASTECZKO KRAJEŃSKIE
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO
OCHRONA ZABYTKÓW

1 : 5 000

OZNACZENIA:

OBIEKT ARCHITEKTURY WPISANY DO REJESTRU ZABYTKÓW

OBIEKT ARCHITEKTURY OBJĘTY OCHRONĄ

STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE WPISANE DO REJESTRU

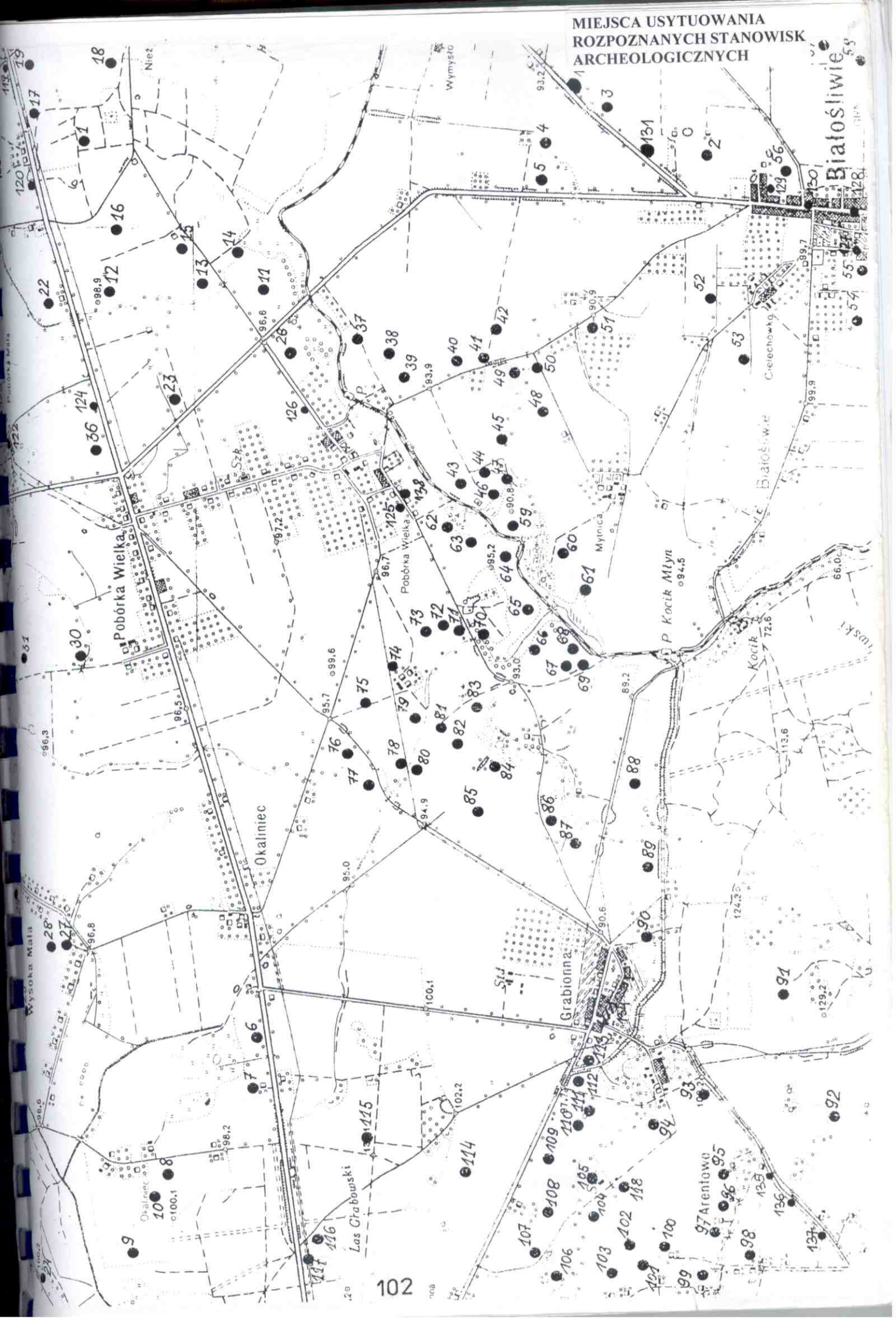
CMENTARZ WPISANY DO REJESTRU

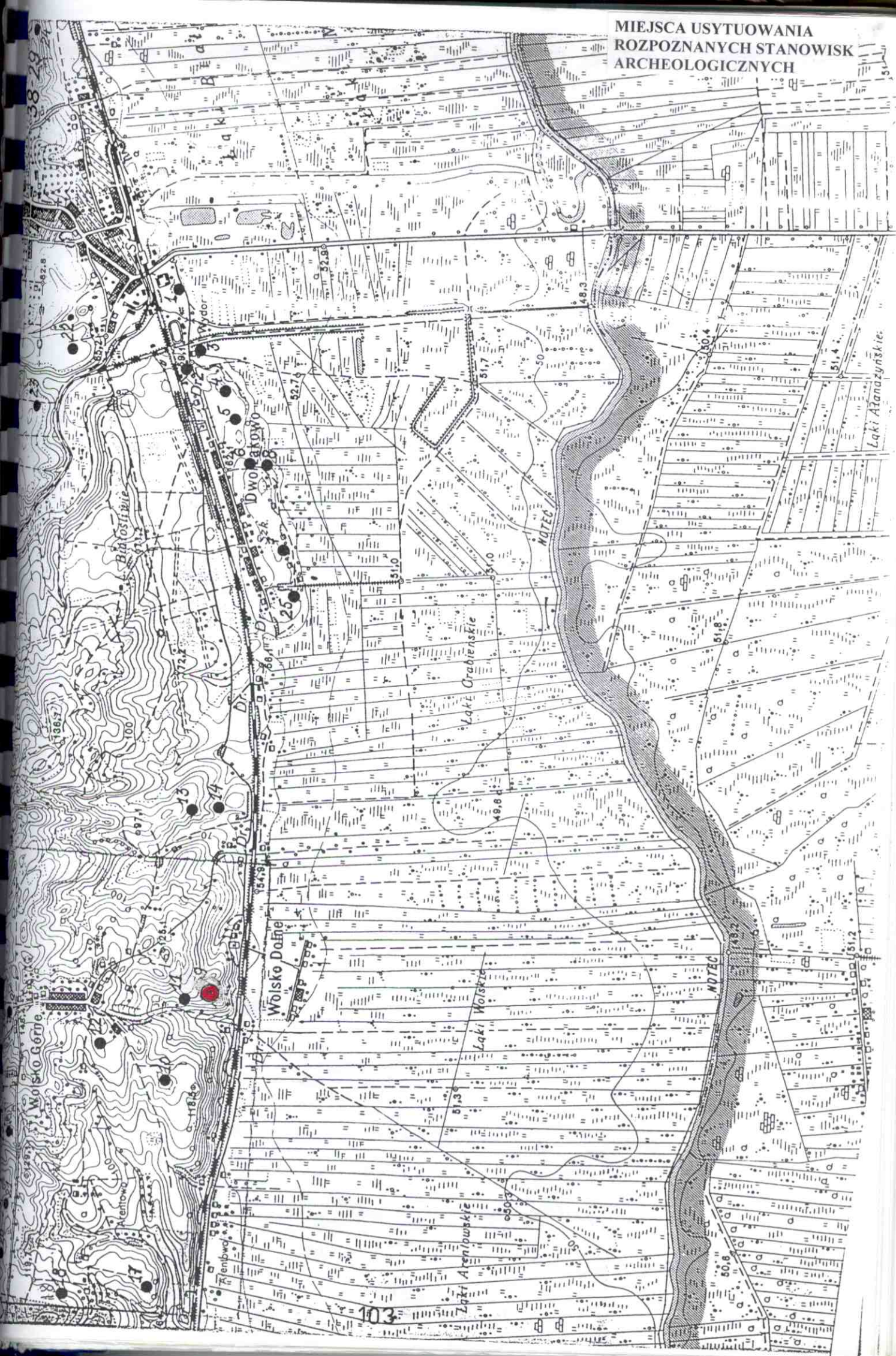
CMENTARZ OBJĘTY OCHRONĄ

PARK WPISANY DO REJESTRU

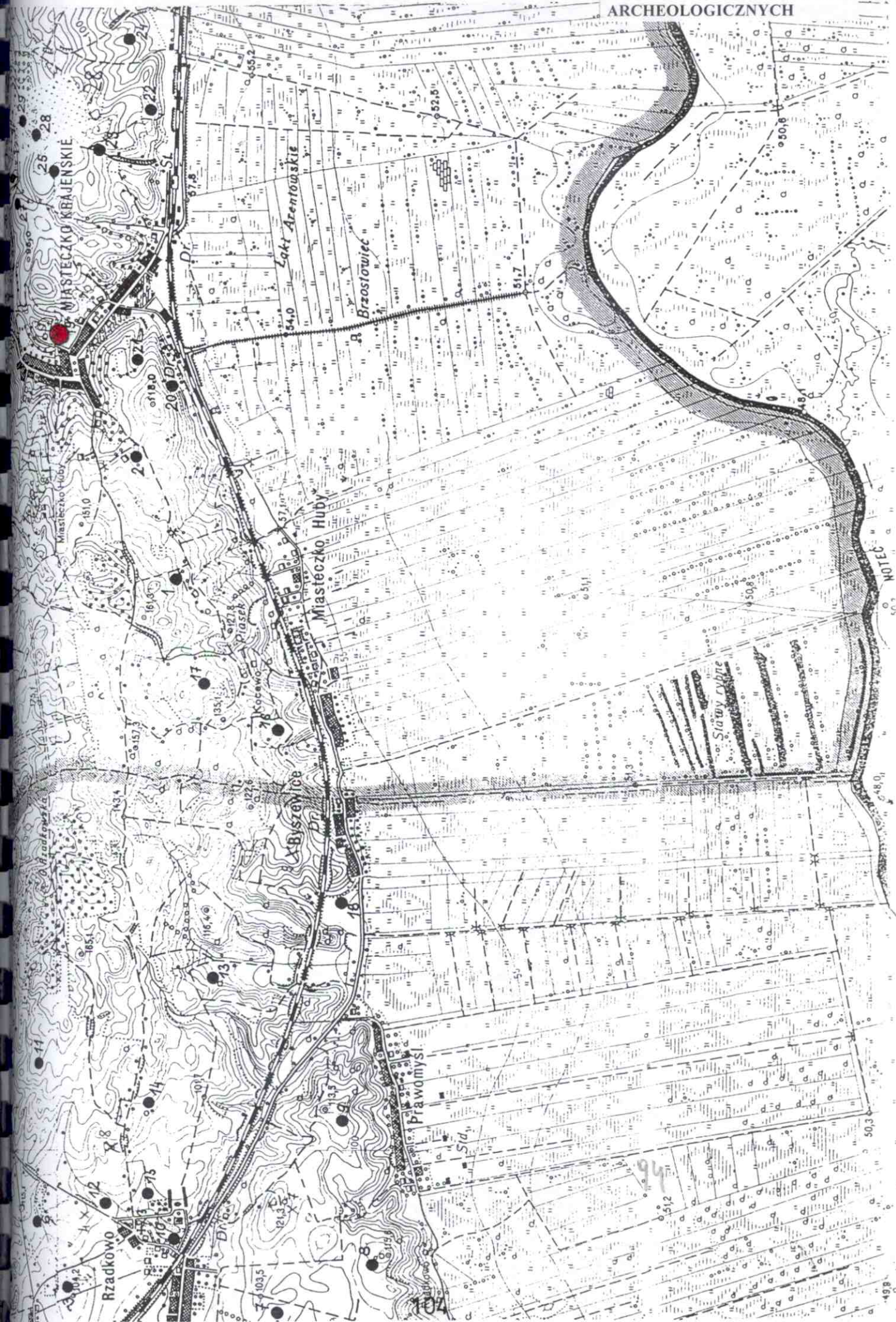
MIEJSCA USYTUOWANIA
ROZPOZNANYCH STANOWISK
ARCHEOLOGICZNYCH

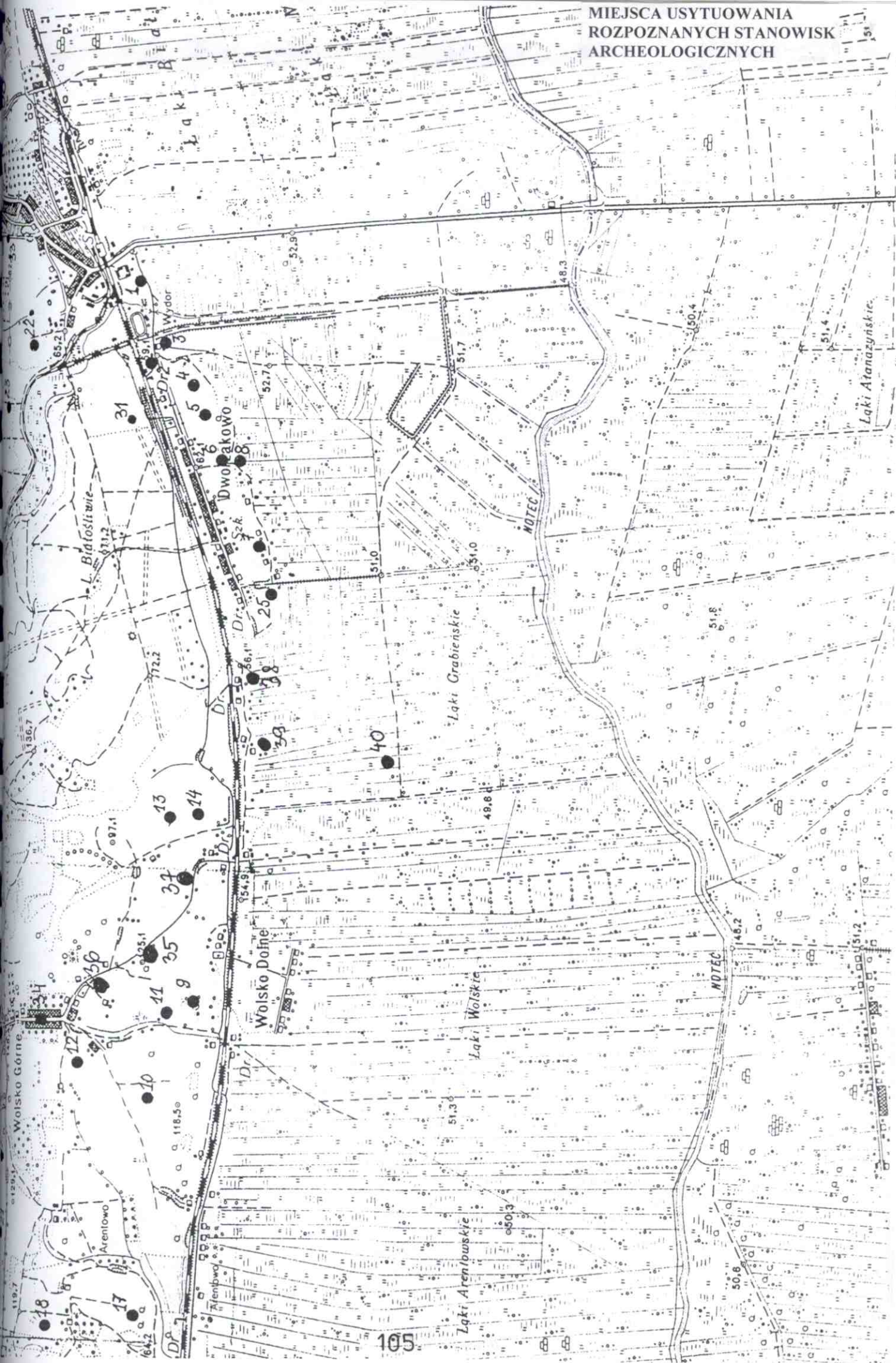

MIEJSCA USYTUOWANIA
ROZPOZNANYCH STANOWISK
ARCHEOLOGICZNYCH

MIEJSCA USYTUOWANIA ROZPOZNANYCH STANOWISK ARCHEOLOGICZNYCH

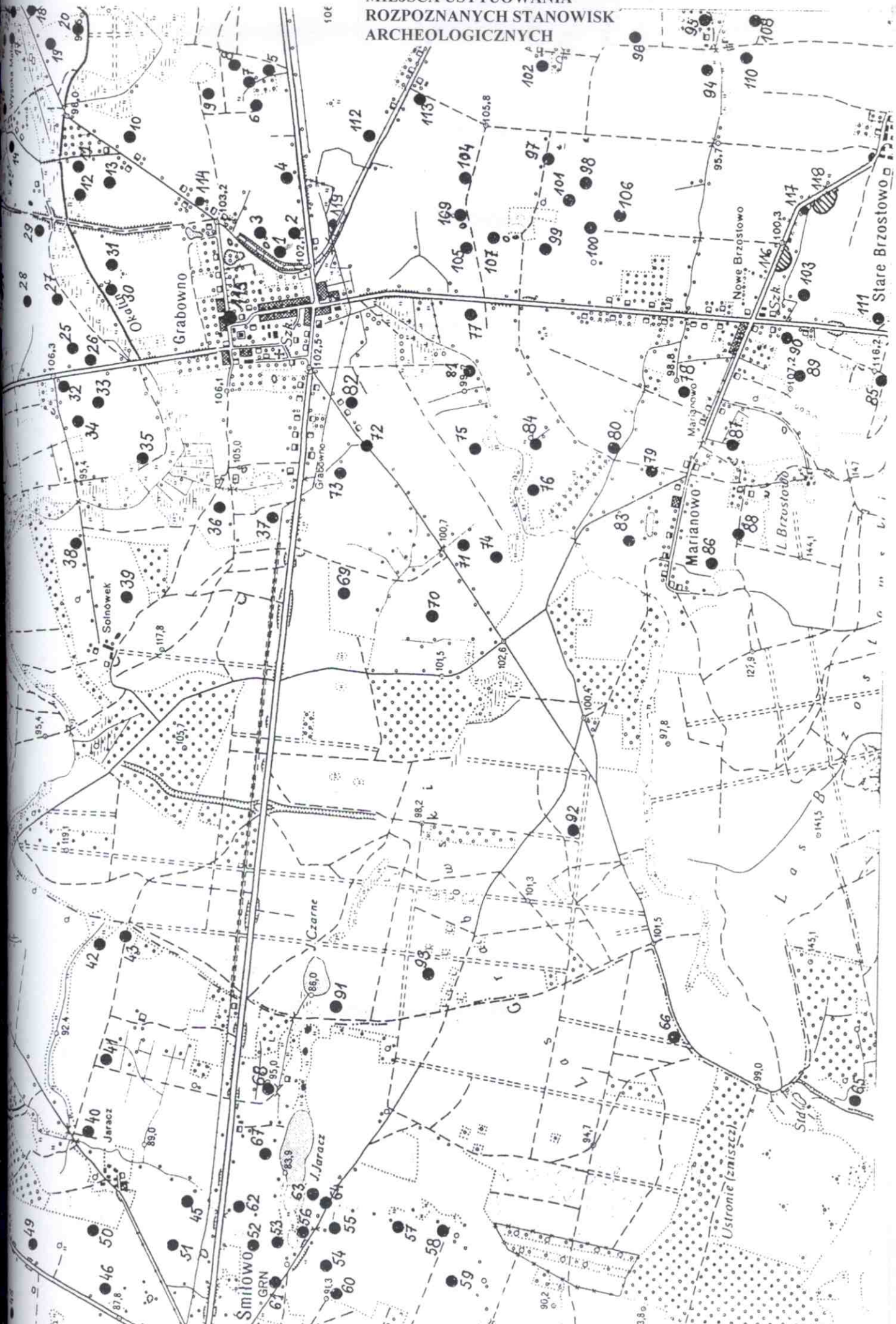

MIEJSCA USYTUOWANIA ROZPOZNANYCH STANOWISK ARCHEOLOGICZNYCH

MIEJSCA USYTUOWANIA
 ROZPOZNANYCH STANOWISK
 ARCHEOLOGICZNYCH

DOM Nr 24, wł. F. Tramowski, mur., 1920-30.
DOM Nr 26/27, wł. J. Matura, A. Fronczak, mur., 1927.
DOM Nr 28, wł. F. Dupla, mur., 1920/30.

BRZOSTOWO

KAPLICA grobowa, mur., 1866.
GORZELNIA, mur., 3/4 ćw. XIX.
DOM Nr 9, wł. J. Kamiński, drewno/zręb., 1937.
DOM Nr 11, wł. E. Kanke, mur., 4 ćw. XIX.
OBORA przy Nr 11, wł. E. Kanke, mur., 1934.
DOM Nr 17, wł. A. Ciepluch, mur., ok.1900.
DOM Nr 20, wł. K. Ozimek, mur., 3/4 ćw. XIX.
DOM Nr 73, wł. Technikum Rolnicze, mur./szach., ok. poł. XIX.
CMENTARZ ewang. augsburski, nieczynny, 2 poł. XIX.

BRZOSTOWO NOWE

DOM Nr 28, wł. H. Kowalski, mur., ok.1912.
SZKOŁA PODST., Nr 29, mur., 1910.
STODOŁA przy Nr 29, mur./szach., 1911.
DOM mieszk.-gosp. Nr 30, wł. B. Gano, mur., 1914.
DOM mieszk. gosp. Nr 37, wł. J. Kufel, mur., ok.1910.
OBORA do Nr 40, wł. Cz. Rodek, mur., ok.1910.
ZAGRODA Nr 45. wł. M. Jędrzejek:
 a) dom, mur., ok. 1912,
 b) chlew, mur., ok.1912,
 c) stodoła, mur., ok.1912.
DOM Nr 48, wł. T. Wachowiak, mur., ok.1912.
OBORA przy Nr 53, wł. J. Wiśniewski, mur., ok.1910.
ZABUDOWANIA folwarku Nr 58/59, mur., 2 poł. XIX.
DOM mieszk. gosp. Nr 67, wł. S. Kaczmarek, mur., 1914.

GRABIONNA

BUDYNEK Straży Pożarnej, mur.. 1935.
DOM Nr 1, wł. A. Danowska, mur., 1910-20.
DOM Nr 5, wł. S. Krzemiński, mur., 1910-20. .
DOM Nr 6, wł. H. Krzemińska, mur., 4 ćw. XIX.
DOM Nr 23, mur., 1920.
DOM Nr 24, wł. G. Kempa, mur., 1910-20.

DOM mieszk. gosp. Nr 53. wł. Cz. Jankowski, mur., 1928-29.
DOM Nr 55, wł. R. Binkowski, mur., 4 ćw. XIX.
D.PAŁAC Nr 57, wł. R. Ligenza, mur., 1 poł. XIX, 3/4 ćw. XIX.
BUD.GOSP. Nr 57, wł. R. Ligenza, mur., 1900.
DOM Nr 64, wł. H. Galka, mur., ok. 1910-20.

GRABÓWNO

PAŁAC, Nr 72. wł. Nadleśnictwo Wyrzysk, mur., poł. XIX.
DAWNA REMIZA strażacka. Nr 20, mur., ok. 1900-10.
SZKOŁA PODST., Nr 60, mur., ok. 1920-30.
DOM Nr 24, wł. Z. Krzemiński, mur., 1910-20.
DOM Nr 27, wł. A. Śmiechowska, mur., ok. 1910-15.
DOM Nr 29, wł. E. J. Sokołowski, mur., 1900-10.
DOM Nr 30, wł. M. Kędziora, mur./drewno./szach., ok. 1912.
DOM Nr 31, wł. U. Ochlik, mur., 1890.
DOM Nr 32, wł. E. Paprzycki, mur., ok. 1912.
DOM Nr 34, wł. Nadleśnictwo Wyrzysk, mur., 1906.
STODOŁA Nr 44, wł. A. Martowłos, szach., ok. 4 ćw. XIX.
DOM Nr 53/54, wł. SKR Białosłowie, mur., ok. 1900-10.
OBORA Nr 68, wł. Grucholtz, mur., 2 poł. XIX.
OBORA Nr 72, wł. Nadleśnictwo Wyrzysk, mur./szach., 2 poł. XIX.
DOM Nr 73, wł. Nadleśnictwo Wyrzysk, mur., ok. 1900.
DOM Nr 78, wł. M. Zdanowicz, mur., ok. 1900.
DOM Nr 79, wł. E. Czamy, mur., ok. 1910-20.
DOM Nr 93, wł. R. Pikulik, mur., ok. 1918-19.
CMENTARZ ewang. augsburski, nieczynny, 2 poł. XIX.
CMENTARZ ewang./ katolicki, czynny, 2 poł. XIX.

MIASTECZKO KRAJEŃSKIE

SZKOŁA PODST., mur., ok. 1900.
DWORZEC PKP, mur., ok. 1910.
CMENTARZ żydowski, nieczynny, XVIII.
CMENTARZ ewang. augsburski, nieczynny, 3 ćw. XIX.

ul. Brzostowska

DOM Nr 2, wł. J. Maślanka, mur., 1915.
DOM Nr 5, wł. J. Kaszuba, mur./szach., ok. poł. XIX.

ul. Dąbrowskiego

- DOM Nr 1, wł. E. Szymusik, mur., ok.1900.
DOM Nr 2, wł. A. Ruczyński, **mur.**, ok.1900.
DOM Nr 5, mur, ok.1900.
DOM Nr 8, wł. S. Zieliński, mur., ok. 1910-20.
OFICYNA Nr 9, wł. S. Krzeszewski, mur., ok. 1910-20.
CHLEW Nr 10, wł. Z. Gryszpińska, szach., 3/4 ćw. XIX.
DOM nr 11, szach., 1851.
DOM Nr 16, mur., ok.1900.
DOM Nr 17, wł. G. Kosakowski, mur., ok.1910.
DOM Nr 18, wł. P. Gruse, mur., ok.1900-10.
OFICYNA Nr 18, glina, 2 poł. XIX.
DOM Nr 19, wł. F. Sznabel, mur., ok.1920.
DOM Nr 28, wł. T. Gryszpiński, szach., 2 poł. XIX.
DOM Nr 29, wł. T. Brzeziński, mur., ok. 1910-20.
DOM Nr 30, mur., ok.1900-10.
DOM Nr 33, wł. S. Rudkowski, szach., ok.1851.
DOM Nr 36, wł. J. Janocha, mur./szach., po 1851.
DOM Nr 37, wł. E. Biderman, mur., 1904-05.
DOM nr 38, wł. A. Ludka, mur., ok. 1900.
DOM nr 40, wł. ZGM, mur., po 1900.
KINO, d. kościół ewang. Nr 41, mur./szach., ok.1900.

ul. Kościuszki

- DOM Nr 6, wł. S. Miedziński, mur., ok. 1900.
DOM nr 7, wł. E. Przenickowski, mur., ok. 1900.
DOM Nr 8, wł. U. Radkowska. mur., 1903.
DOM Nr 9, wł. J. Sieczka, mur., 1903.
SZKOŁA PODST., Nr 17, mur., ok. 1900.
DOM Nr 18/19, wł. ZGM, mur., ok.1910-20.
DOM Nr 20, wł. Łosoś, mur., ok.1910-20.
DOM Nr 21, wł. S. Klesa, mur., ok.1910-20.
DOM Nr 23, wł. ZGM, mur., 1.20-te XX.
DOM Nr 25, wł. M. Ligęza, mur./drewno, 1909-12.
DOM nr 26, wł.Cz. Sobieska, mur., 1909-12.
DOM Nr 28, wł. PKP, mur./szach., 2 ćw. XIX.
DOM Nr 29, wł. PKP, mur., ok.1920.
DOM Nr 36, wł. PKP. mur., pocz. XX.
DOM biurowo-socjalny, Nr 37, mur., 1909-12.
BUDYNKI fabryczne. Nr 37, mur., 1909-12.

DOM Nr 41, wł. H. Wieczorek, mur., 1910.
DOM Nr 43, wł. S. Krzemiński, mur., ok.1910.
MŁYN parowy. Nr 44, mur., ok. 1908.
DOM Nr 45, wł. A. Tadych, mur., ok. 1900-10.
DOM Nr 51, wł. A. Jandy, mur., 1912-14.

ul. Konopnickiej

DOM Nr 7, wł. J. Szpot, mur., 1925-30.

ul. Piotra Skargi

DOM nr 6, wł. A. Śmiechowski, mur., ok.1910-20.
PLEBANIA Nr 7, mur., 1911.
ORGANISTÓWKA, mur., 1905
DOM Nr 11, wł. S. Mikołajewska, mur., ok.1900.

Plac Wolności

SZKOŁA, Nr 4, mur., 1920-30.
DOM Nr 7, wł. E. Badocka, mur/szach., 1851.
DOM Nr 8, wł. P. Ryczek, mur., ok.1900.
DOM Nr 9, wł. K. Kupidura, mur., ok.1900.
DOM Nr 10, wł. GS, mur., ok. 1910-20.
DOM Nr 12, szach., 1850-51. (obecnie nr 13)

ul. Poniatowskiego

DOM Nr 20, wł. A. Mueller, mur., 1912.
MLECZARNIA, wł. OSM, mur./szach., 1912.

ul. Raclawicka

DOM Nr 1, wł. U. Budnik, mur./szach., I poł. XIX.
DOM Nr 4, wł. W. Żurek, mur., 1897.
CHLEW przy Nr 4, wł. W. Żurek, mur., 1897.

MIASTEczKO HUBY

DOM Nr 2, wł. K. Stasiak, mur., ok. 1910-20.
DOM Nr 8, wł. T. Baron, mur., ok. 1920.
DOM Nr 10, mur., 1931.
DOM Nr 13, mur., 1917.
ZAGRODA Nr 14, wł. M. Rembelski, szach., XIX/XX. (obiekt nie istnieje)
ZAGRODA Nr 15, wł. H. Grondkowska, mur., 1906. (obiekt nie istnieje)
CHAŁUPA Nr 17, wł. M. Laska, szach., I poł. XIX.

DOM Nr 22, wł. Z. Graj, mur., ok.1915.

DOM Nr 25, wł. Nadleśnictwo Wyrzysk, mur., 3/4 ćw. XIX.

OKALINIEC

DOM mieszk. gosp. Nr 2, wł. W. Durecki, mur., 1926.

DOM mieszk. gosp. Nr 7, wł. J. Stefański, mur., 1925. (przebudowany)

DOM Nr 12, wł. M. Brona, mur., 1914.

DOM Nr 18, wł. B. Szymczyk, mur., 4 ćw. XIX.

DOM mieszk. gosp. Nr 26, wł. B. Suchy, mur., 1926.

DOM Nr 29, wł. M. Dziuba, drewno/zręb., 1925-27.

SOLNÓWKO

DAWNY FOLWARK, wł. Nadleśnictwo, mur., ok.1900.

DOM Nr 2, wł. Nadleśnictwo, mur., ok.1920.

WOLSKO

CHAŁUPA i kuźnia Nr 7, wł. J. Pluczak, mur., 2 poł. XIX.

CHAŁUPA Nr 10, wł. S. Rochowiak, mur., XIX/XX[^]/

CHLEW i obora Nr 10, wł. S. Rochowiak, mur., XIX/XX.

CHAŁUPA Nr 11, wł. E. Polityło, mur., 2 poł. XIX.

DOM Nr 12, wł. M. Zdanowicz, mur., k. XDC/XX.

CHAŁUPA Nr 19, wł. J. Pluczak, szach., 2 poł. XIX.

CHAŁUPA Nr 20, wł. B. Stefański, szach., 2 poł. XIX.

CHAŁUPA Nr 28, wł. U. Plewa, K. Kuliński, mur./szach., 2 poł. XIX.

DOM Nr 35, wł. F. Kolat, szach., 2 poł. XIX.

CHLEW przy Nr 35, wł. F. Kolat, szach., 2 poł. XIX.

CMENTARZ ewang. augsburski, nieczynny, 4 ćw. XIX.

CMENTARZ ewang. augsburski, nieczynny, 2 poł. XIX.

WOLSKO DOLNE

CHAŁUPA Nr 10, wł. A. Jaster, E. Komowska, szach., ok.1900.

CHAŁUPA Nr 52, wł. P. Piotr, szach., 2 poł. XIX.

DOM Nr 61, wł. T. Kostrzewski, mur., 1 ćw. XX.

8. Infrastruktura techniczna.

8.1. Zaopatrzenie w wodę.

Mieszkańcy gminy, w przeważającej większości korzystają z wody dostarczanej z wodociągów wiejskich. Produkcja wody odbywa się w stacjach wodociagowych w Miasteczku Krajeńskim, Brzostowie Starym, Grabównie, Grabionnej i Okalińcu.

Zapas wody uzdatnionej oraz ciśnienie w sieciach zapewniają zbiorniki terenowe w Lasku Grabowskim o pojemności $4 \times 100 \text{ m}^3$ i rzędnej max. 139,15 m n.p.m.

* MIASTECZKO KRAJEŃSKIE.

Wodociąg zbudowany w 1905 r. i rozbudowany w 1957 r.

- Pobór wód podziemnych – ze studni nr 2 i nr 3 o głębokości 58,0 i 56,0 m, zasilanych z formacji czwartorzędowej o zasobach zatwierdzonych w kat. „B” w ilości $Q = 59,0 \text{ m}^3/\text{h}$.
- Uzdatnianie – 1 odżelaziacz $\phi 1600 \text{ mm}$ z aeratorem $\phi 600 \text{ mm}$.
- Pozwolenie wodnoprawne ważne do 14 czerwca 2004 r., dopuszcza pobór wody na: $Q \text{ \acute{s}rd.} = 243,0 \text{ m}^3/\text{d}$, $Q \text{ max.d.} = 291,0 \text{ m}^3/\text{d}$, $Q \text{ max.h.} = 30,4 \text{ m}^3/\text{h}$.

* BRZOSTOWO.

- Pobór wód podziemnych – poprzez studnie wiercone nr 1 i nr 2 o głębokości 80,0 m i 85,5 m, zasilane z piętra czwartorzędowego o zasobach eksploatacyjnych zatwierdzonych w kat. „B” na $Q = 62,0 \text{ m}^3/\text{h}$.
- Uzdatnianie – 4 odżelaziacze $\phi 1800 \text{ mm}$ i 2 aeratory $\phi 800 \text{ mm}$.
- Pozwolenie wodnoprawne - ważne do 23 czerwca 2005 r., ustala pobór wody na: $Q \text{ \acute{s}rd.} = 207,9 \text{ m}^3/\text{d}$, $Q \text{ max.d.} = 340,0 \text{ m}^3/\text{d}$, $Q \text{ max.h.} = 20,8 \text{ m}^3/\text{h}$.

* GRABÓWNO.

- Pobór wód podziemnych – poprzez studnie wiercone nr 1 i nr 2 o głębokości 62,5 m i 62,0 m, czerpiące wodę z poziomu czwartorzędowego o zasobach eksploatacyjnych zatwierdzonych w kat. „B” na $Q = 29,0 \text{ m}^3/\text{h}$.
- Uzdatnianie – 3 odżelaziacze $\phi 1000 \text{ mm}$ z aeratorami.
- Pozwolenie wodnoprawne – na okres do 23 czerwca 2005 r., ustala pobór wody na: $Q \text{ \acute{s}rd.} = 145,0 \text{ m}^3/\text{d}$, $Q \text{ max.d.} = 243,0 \text{ m}^3/\text{d}$, $Q \text{ max.h.} = 14,5 \text{ m}^3/\text{h}$.

* GRABIONNA – OKALINIEC.

- Pobór wód podziemnych, ujęcie Grabionna – poprzez studnie wiercone nr 2a i nr 3 o głębokości 51,0 m i 46,0 m, ujmujące wody z formacji trzeciorzędowej o zasobach eksploatacyjnych zatwierdzonych w kat. „B” na $Q = 56,0 \text{ m}^3/\text{h}$.
- Uzdatnianie – 3 odżelaziacze $\phi 1800 \text{ mm}$ z aeratorami $\phi 600 \text{ mm}$.

- Pobór wód podziemnych, ujęcie Okaliniec – poprzez studnie wiercone nr 2 i nr 3 o głębokości 102,5 m i 112,0 m, zasilane z warstwy trzeciorzędowej o zasobach eksploatacyjnych zatwierdzonych w kat. „B” na $Q = 56,0 \text{ m}^3/\text{h}$.
- Uzdatnianie – 2 odżelaziacze ϕ 1400 mm z aeratorami ϕ 400 mm.
- Pozwolenie wodnoprawne dla wodociągu grupowego Grabionna – Okaliniec, ważne do 25 października - dopuszcza pobór wody w ilości: $Q \text{ \acute{r}d.} = 932,2 \text{ m}^3/\text{d}$, $Q \text{ max.d.} = 1205,5 \text{ m}^3/\text{d}$, $Q \text{ max.h.} = 115,1 \text{ m}^3/\text{h}$.

8.2. Zaopatrzenie w energię elektryczną.

Gmina zasilana jest w energię elektryczną linią WN 110 kV, doprowadzoną z Wyrzyska. W Miasteczku Krajeńskim funkcjonuje Główny Punkt Zasilania o mocy $1 \times 10 \text{ MVA}$, z którego rozprowadzone są linie średniego napięcia 15 kV do około 30 stacji transformatorowych na terenie gminy.

8.3. Zaopatrzenie w gaz.

Gazyfikację gminy rozpoczęto od realizacji gazociągu wysokiego ciśnienia Dn 80 mm z kierunku m. Wysoka oraz budowy stacji redukcyjno – pomiarowej I stopnia koło Grabówna. Gazociągi średniego ciśnienia doprowadzono do Grabówna, Brzostowa, Miasteczka Krajeńskiego i Arentowa.

8.4. Zaopatrzenie w ciepło.

Mieszkańcy gminy korzystają z lokalnych indywidualnych źródeł ciepła.

8.5. Odprowadzenie ścieków deszczowych.

Kanalizacja deszczowa ułożona jest w kilku ulicach Miasteczka Krajeńskiego – wymaga usprawnienia i rozbudowy. W pozostałych miejscowościach wody opadowe odprowadzane są na teren.

8.6. Odprowadzenie ścieków sanitarnych.

System kanalizacji sanitarnej z mechaniczno - biologiczną oczyszczalnią ścieków funkcjonuje jedynie w Brzostowie.

Oczyszczalnia o zdolności oczyszczania $Q_{\text{dmax.}} = 100 \text{ m}^3/\text{d}$ składa się z :

- przepompowni ścieków,
- złoża Bioblok Mum 100,
- 2 poletek osadowych.

Pozwolenie wodnoprawne ważne jest do 7 grudnia 2004 r.

Na terenie Miasteczka Krajeńskiego istnieje krótkie odcinki kanalizacji sanitarnej wzdłuż następujących ulic:

- ul. Poniatowskiego – od przejazdu kolejowego do zlewni mleka,
- ul. Piotra Skargi od narożnika ul. Drzymały do ul. Kościuszki,

- od skrzyżowania ulic Poniatowskiego i Kościuszki do ul. Brzostowskiej.

Ścieki z gospodarstw domowych, wody opadowe oraz ścieki przemysłowe spływają do rowu głównego przepływającego przez wieś. W pozostałych wsiach ścieki bytowo – gospodarcze gromadzone są w zbiornikach przydomowych i wywożone do oczyszczalni oraz zagospodarowywane rolniczo.

8.7. Gospodarka odpadami stałymi.

Gminę obsługuje specjalistyczna firma ALTVATER z Piły. Istniejące jeszcze „dzikie” wysypiska śmieci są likwidowane i rekultywowane.

9. Komunikacja.

Komunikacyjną obsługę gminy w zakresie przemieszczania osób i towarów umożliwia system komunikacyjny, który składa się z następujących podsystemów:

- komunikacji drogowej (samochodowej i autobusowej),
- komunikacji rowerowej i pieszej,
- komunikacji kolejowej,
- komunikacji wodnej.

9.1. Komunikacja drogowa.

9.1.1. Ogólna charakterystyka gminnej sieci drogowej.

Sieć drogową gminy tworzy droga krajowa oraz drogi powiatowe i gminne. Z sieci drogowej korzysta komunikacja samochodowa w zakresie transportu towarów i osób oraz komunikacja autobusowa, która świadczy usługi w zakresie zbiorowych przewozów pasażerskich.

Niektóre elementy sieci drogowej mogą być przeznaczone także na obsługę komunikacji rowerowej i pieszej.

9.1.2. Opis gminnej sieci drogowej według kategorii dróg.

Droga krajowa Nr 10 to międzyregionalna droga relacji Szczecin – Piła – Warszawa, umieszczona w wykazie dróg ekspresowych Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 września 1993 roku.

Drogi powiatowe są oznaczone następująco:

- droga nr 29 404: Miasteczko Krajeńskie – Kaczory,
- droga nr 29 377: Miasteczko Krajeńskie – Białośliwie – Osiek nad Notecią,
- droga nr 29 376: Miasteczko Krajeńskie – Grabówno,
- droga nr 29 350: Grabówno – Wysoka,
- droga nr 29 349: Grabówno – Rudna,
- droga nr 29 378: Miasteczko Krajeńskie – Wolsko.

Drogi gminne, spośród których ważną rolę spełnia połączenie: Grabówno - Grabionna -- Okaliniec – Wysoka Mała.

9.1.3. Obciążenie ruchem gminnej sieci drogowej.

Generalne badania ruchu przeprowadzone w 1995 roku dotyczyły w obszarze gminy drogi krajowej Nr 10, na której pomierzono wartości natężenia ruchu równą 5800 pojazdów umownych na dobę, z czego na pojazdy ciężarowe przypadła wartość 1100.

9.1.4. Obciążenie nawierzchni drogowej.

W obszarze gminy do przenoszenia obciążenia nacisku pojedynczej osi pojazdu do 100 KN przystosowana jest tylko droga krajowa Nr 10.

9.1.5. Komunikacja autobusowa.

Obsługę w zakresie przewozów pasażerskich realizuje w obszarze gminy Krajowa Spółdzielnia Komunikacyjna w Poznaniu oraz Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej z Piły.

9.2. Komunikacja rowerowa.

Przez teren gminy, śladem drogi powiatowej nr 29 404 i 29 377, przebiega międzynarodowa, oznakowana trasa rowerowa Euro-Route R – 1, która stanowi przedłużenie istniejącego w Europie Zachodniej szlaku rowerowego o kierunku: Francja – Holandia – Belgia – Niemcy. Po opuszczeniu granic Polski, trasa przez Kaliningrad i Sankt Petersburg ma w przyszłości dotrzeć do Moskwy.

W powiązaniach międzyregionalnych trasa R – 1 łączy Ziemię Lubuską z Ziemią Nadnotecką, a także Pojezierzem Krajeńskim i Ziemią Chełmińską (Kostrzyn – Międzychód – Wieleń – Trzcianka – Piła – Miasteczko Krajeńskie – Osiek nad Notecią – Koronowo – Chełmno) .

9.3. Komunikacja kolejowa.

W układzie równoleżnikowym przebiega przez obszar gminy zelektryfikowana linia kolejowa z Piły przez Bydgoszcz do Torunia. Przystanek kolejowy znajduje się w Miasteczku Krajeńskim.

9.4. Komunikacja wodna.

Południową granicę gminy wyznacza rzeka Noteć, która znajduje się w systemie połączeń wodnych Wisła – Noteć – Odra i może spełniać funkcję transportowo-turystyczną .

9.5. Uwarunkowania rozwoju komunikacji.

Istniejący układ komunikacyjny warunkuje gminie utrwalenie ważnych powiązań zewnętrznych i odrębną obsługę wewnętrzną.

Powiązania zewnętrzne umożliwia gminie droga krajowa Nr 10 relacji Szczecin – Piła – Warszawa, która prowadzi ruch pojazdów o powiązaniach krajowych i międzynarodowych z przejść granicznych w Kołbaskowie, Lubieszynie i Świnoujściu. Droga ta przebiega przez północne obszary gminy przez Grabówno i Okaliniec.

Siedziba gminy – Miasteczko Krajeńskie, ma powiązanie z drogą Nr 10 w Grabównie poprzez 4 kilometrowy odcinek drogi powiatowej.

Komunikację na kierunku zachód – wschód uzupełnia zelektryfikowana linia kolejowa o znaczeniu krajowym. Najbliższa stacja węzłowa znajduje się w Pile.

Pośrednio, układ drogowy gminy, umożliwia dostęp do dróg krajowych i wojewódzkich w relacji północ – południe.

Powiązania z sąsiednimi gminami warunkuje korzystne usytuowanie w terenie dróg powiatowych. Miasteczko Krajeńskie posiada bezpośrednie połączenie z Kaczorami, Białośliwiem i Wysoką oraz pośrednie z Chodzieżą i Szamocinem.

Obsługę wewnętrzną gminy zapewnia promienisty układ dróg powiatowych, wzmocniony drogami gminnymi.

Atrakcyjne położenie gminy na styku północnej skarpy doliny Noteci, warunkuje rozwój turystycznych tras samochodowych, rowerowych i pieszych.

Niewykorzystane źródło rozwoju gospodarczego i uaktywnienia ruchu turystycznego stanowi rzeka Noteć.

III. CELE STRATEGICZNE ROZWOJU GMINY.

1. CEL PODSTAWOWY ROZWOJU.

POPRAWA JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCOW POPRZEC ZRÓWNOWAŻONY I WIELOFUNKCYJNY ROZWÓJ GOSPODARCZY GMINY.

2. CELE STRATEGICZNE.

Jako cele strategiczne, zapewniające spełnienie celu głównego, uznaje się:

- 1) powstrzymanie degradacji i działanie w celu poprawy stanu środowiska przyrodniczego i kulturowego jako warunku zrównoważonego rozwoju gminy,
- 2) dążenie do osiągnięcia maksymalizacji ładu społecznego, ładu gospodarczego i ładu przestrzennego

3. ZADANIA, JAKO SPOSOBY OSIĄGNIĘCIA CELÓW.

3.1. Ochrona środowiska przyrodniczego i kulturowego wymaga:

- 1) ochrony prawnej zasobów środowiska przyrodniczego i kulturowego,
- 2) dostosowania poziomu emisji i stanu środowiska do norm Unii Europejskiej,
- 3) rekultywacji terenów zdegradowanych,
- 4) zalesianie i zadrzewianie nieużytków,
- 5) edukacji ekologicznej oraz wspomagania społecznych ruchów ekologicznych,
- 6) rozwijania funkcji terenów zgodnych z predyspozycjami środowiska,
- 7) prowadzenie racjonalnej gospodarki zasobami przyrodniczymi,
- 8) odpowiedniej gospodarki wodno-ściekowej i odpadowej.

3.2. Osiągnięcie ładu społecznego wymaga:

- 1) akceptacji mieszkańców dla działalności z zakresu ochrony środowiska,
- 2) integracji społeczności lokalnej poprzez kulturę, sport i rekreację,
- 3) sprawnego systemu oświaty w gminie,
- 4) dobrej opieki medycznej i socjalnej.

3.3. Osiągnięcie ładu gospodarczego wymaga:

- 1) zapobieganiu bezrobociu,
- 2) stworzeniu dogodnych warunków dla rozwoju przedsiębiorczości,
- 3) wykorzystanie rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej dla rozwoju gospodarczego gminy,
- 4) rozwoju usług z zakresu przetwórstwa rolno-spożywczego,
- 5) rozwoju agroturystyki, turystyki wiejskiej i kwalifikowanej oraz uruchomienie ścieżek rowerowych i szlaków turystycznych,
- 6) wykorzystanie istniejących bogactw naturalnych,

- 7) przekształcenia istniejącej bazy obsługi rolnictwa w ośrodki aktywizacji gospodarczej gminy,
- 8) wsparcia instytucjonalnego, doradczego i finansowego programu przekształcania gospodarstw rolnych,

3.4. Osiągnięcie ładu przestrzennego wymaga:

- 1) wyznaczenia terenów rozwojowych,
- 2) harmonijnego kształtowania struktury osadniczej z zachowaniem wartości kulturowych i przyrodniczych,
- 3) ograniczenia zabudowy rozproszonej,
- 4) poprawy dostępności mieszkańców gminy do jednostek osadniczych przez modernizację sieci drogowej,
- 5) wyposażenia terenów zabudowanych i preferowanych do zabudowy w sieć infrastruktury technicznej.

IV. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA I POLITYKA PRZESTRZENNA.

1. KIERUNKI OCHRONY WARTOŚCI I ZASOBÓW ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO I KULTUROWEGO.

1. 1. Ochrona środowiska przyrodniczego.

1.1.1. Kierunki ochrony obszarów i obiektów przyrodniczych objętych ochroną prawną.

Gmina Miasteczko Krajeńskie ma na znacznej powierzchni przekształcone środowisko przyrodnicze. Najbardziej naturalną formę zachowała rzeźba terenu. Najistotniejsze przekształcenia środowiska przyrodniczego to:

1. wylesienie znacznych terenów pod uprawy rolne,
2. ukształtowanie się sieci osadniczej,
2. regulacja stosunków wodnych,
3. budowa linii komunikacyjnych, szczególnie drogi nr 10 Szczecin – Płońsk i linii kolejowej Piła - Bydgoszcz.

Kierunki działania muszą mieć na celu zachowanie istniejących w środowisku przyrodniczym warunków oraz poprawę stanu środowiska na terenach, które zostały zdegradowane.

W zagospodarowaniu przestrzennym ochrona środowiska przyrodniczego zostanie zapewniona przez:

- ⇒ rozwój infrastruktury technicznej gwarantujący eliminację zagrożeń dla środowiska przyrodniczego,
- ⇒ stosowanie zasad zagospodarowania obszarów chronionego krajobrazu zgodnie z przepisami prawa miejscowego,
- ⇒ prawną ochronę przyrody obszarów i obiektów objętych ochroną,
- ⇒ ograniczenie lub ustalenie zakazu zabudowy obszarów przyrodniczych w szczególności łąk i lasów.

Obszary chronionego krajobrazu.

Kierunki zagospodarowania przestrzennego powinny w obrębie obszaru chronionego krajobrazu na terenach niezabudowanych być dostosowane do zasad zawartych w Rozporządzeniu nr 5/98 Wojewody Piłskiego z dnia 15 maja 1998 r. w sprawie ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w województwie piłskim (Dz. U. Woj. Piłskiego Nr 13 poz. 83 z dnia 16 czerwca 1998 r i Dz. U. Woj. Wielkopolskiego Nr 14 poz. 246 z dnia 31 marca 1999 r.), a w szczególności uwzględniać:

- zakaz budowy zakładów przemysłowych, których produkcja oparta jest o surowce przywożone spoza województwa oraz lokalizowania inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska,

- zakaz lokalizowania wielkotowarowych form hodowlanych większych od 300 dużych jednostek przeliczeniowych i form bezściółowych oraz gnojowicowania użytków rolnych,
- zakaz lokalizowania budynków na gruntach leśnych oraz w odległości mniejszej niż 100 m od brzegów jezior i rzek,
- zakaz zmiany sposobu użytkowania gruntów ornych IV i wyższych klas bonitacyjnych z wyjątkiem niezbędnego minimum na potrzeby mieszkaniowe miejscowej ludności.
- rozwój jednostek osadniczych w oparciu o istniejący system osadniczy i ograniczanie zabudowy rozproszonej,
- ochronę walorów naturalnych środowiska przyrodniczego ze szczególnym uwzględnieniem krajobrazu.

Na obszarach chronionego krajobrazu nadrzędnym celem jest ochrona środowiska, dlatego rozwój gospodarczy powinien być ukierunkowany na te gałęzie, które wynikają z naturalnej predyspozycji terenu: gospodarka leśna i rolna, rybactwo, turystyka i wypoczynek. Rozwój przemysłu i urbanizacji winien być ograniczony do niezbędnego minimum uzasadnionego potrzebami miejscowej ludności i opartego na wykorzystaniu miejscowych zasobów. Obowiązywać winna wzmożona ochrona czystości wód, powierzchni ziemi i powietrza.

W celu zapewnienia obszarom chronionego krajobrazu ochrony i dostosowania do niej gospodarki należy je uwzględniać w planach zagospodarowania przestrzennego jako ich integralną część.

Pomniki przyrody.

Ochronę istniejącym pomnikom przyrody (wykaz w punkcie 4.1. w części II dot. uwarunkowań) zgodnie z obowiązującymi przepisami zapewni przestrzeganie ustanowionych następujących zakazów;:

- wycinania, niszczenia lub uszkodzania drzew
- zrywania pączków, kwiatów, owoców i liści
- wchodzenia na pomniki przyrody
- zanieczyszczania terenu i stosowania środków chemicznych oraz wzniecania ognia w pobliżu drzew
- zmiany stosunków wodnych
- umieszczania tablic, napisów i innych znaków za wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną pomnika.

Na terenie gminy Miasteczko Krajeńskie istnieją inne obiekty przyrodnicze zasługujące na ochronę indywidualną przez uznanie ich za pomniki przyrody, min. w parkach podworskich.

Środowisko przyrodnicze gminy Miasteczko Krajeńskie stwarza warunki do bytowania dla chronionych i rzadkich gatunków roślin i zwierząt.

Pomimo częściowego rozpoznania istniejącej flory i fauny na części obszaru gminy obejmującego tereny leśne w ramach opracowania planów urządzania lasu oraz części doliny

Noteci, duża część gminy wymaga opracowania inwentaryzacji przyrodniczej. Władze gminy powinny stwarzać warunki dla lepszego rozpoznania środowiska przyrodniczego gminy m.in. przez pomoc przy organizowaniu studenckich obozów naukowych.

Poznane już siedliska roślin chronionych i ostoje zwierząt chronionych należy zachować w stanie gwarantującym ich dalsze bytowanie. Wymaga to w szczególności zachowania istniejących warunków wodnych, istniejącego nasłonecznienia i warunków glebowych.

Zagospodarowanie gminy Miasteczko Krajeńskie nie powinno stwarzać barier dla przemieszczania się dziko żyjących zwierząt.

1.1.2. Ochrona środowiska wodnego.

W celu zapewnienia środowisku wodnemu odpowiedniej ochrony kierunki działania powinny być następujące:

- ustanowienie zgodnie z przepisami stref ochronnych dla ujęć wody podziemnej, zapewnienie ochrony wód Głównym Zbiornikom Wód Podziemnych m. in. przez eliminowanie zanieczyszczeń mogących do nich przeniknąć,
- doprowadzenie do poprawy czystości wód powierzchniowych posiadających aktualnie gorsze klasy czystości wód od planowanych
 - uporządkowanie gospodarki ściekowej polegającej na właściwym oczyszczeniu ścieków komunalnych i przemysłowych,
 - oczyszczenie wód deszczowych przez budowę kanalizacji deszczowej zakończonej urządzeniami oczyszczającymi,
 - ochronę wód przed ściekami pochodzącymi z rolnictwa: gnojowicą i odciekami z obornika (właściwe rozdeszczowywanie, budowa płyt obornikowych),
 - likwidacja lub przynajmniej ograniczenie dopływu zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i gruntowych z powierzchni użytkowanej rolniczo przez właściwe stosowanie nawozów i środków ochrony roślin.

Do zadań w zakresie poprawy środowiska wodnego jest powiększenie zasobów wód powierzchniowych i oszczędne gospodarowanie zasobami wód podziemnych.

Gmina Miasteczko Krajeńskie nie ma warunków do dużego powiększenia zasobów wód powierzchniowych.

W programie małej retencji do 2015 r. planowana jest budowa tylko jednego zbiornika o powierzchni 2 hektarów i całkowitej pojemności 30 tys. m³.

1.1.3. Kierunki działań dla ochrony gleb i powierzchni ziemi oraz wykorzystania surowców mineralnych

Powierzchnia ziemi, a w szczególności gleby stanowią pomost pomiędzy przyrodą nieożywioną i ożywioną, dlatego ochrona i zagospodarowanie tych elementów środowiska przyrodniczego stanowi ważne zagadnienie.

Obowiązek ochrony gleb wynika z Ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych z 9 lutego 1995 r. (Dz. U. Nr 115 poz. 78) i nowelizacji tej ustawy z dnia 22 maja 1997 r. (Dz. U. Nr 60 poz. 370), z których wynika, że na cele nierolnicze i nieleśne można przeznaczyć gleby oznaczone w ewidencji gruntów jako nieużytki, a w razie ich braku inne grunty o najniższej przydatności produkcyjnej.

Jakość gleb w gminie Miasteczko Krajeńskie jest średnia, dlatego ochroną powinny być objęte gleby III klasy bonitacyjnej, które stanowią 25,86% użytków rolnych.

Ochrona gruntów w gminie polegać będzie na ograniczaniu lub eliminowaniu ich degradacji przez odpowiednie użytkowanie i zabiegi agrotechniczne, zakładanie zadrzewień śródpolnych, pasów zieleni izolacyjnej przy drogach, aby ograniczyć negatywny wpływ zanieczyszczeń komunikacyjnych na jakość gleb i upraw roślinnych. Glebom użytkowanym rolniczo zapewniać się będzie optymalne warunki powietrzno – wodne poprzez regulacje odpływu wody, zachowanie torfowisk i śródpolnych oczek wodnych, a także przez okresowe nawadnianie. Część terenów o najsłabszych glebach przeznaczać się będzie pod zalesianie, gdyż produkcja rolna jest tam nieopłacalna, a stosowane ewentualne wysokie nawożenie, szczególnie nawozami sztucznymi, prowadzi w konsekwencji do degradacji gleb i skażenia wód.

Tereny zdegradowane np. przez eksploatację powierzchniową powinny zostać zrehabilitowane i przeznaczone na cele gospodarcze.

Eksploatację kopalin należy prowadzić zgodnie z zatwierdzonym i aktualnym projektem zagospodarowania złoża i planem ruchu zakładu górniczego.

Gmina Miasteczko Krajeńskie nie jest zasobna w surowce mineralne, piaszczysto żwirowe, ale posiada duże złoża iłów, torfów, a szczególnie kredy jeziornej.

Rekultywacji wymagają tereny „dzikich” wysypisk, występujące w wielu miejscowościach.

1.1.4. Ochrona powietrza atmosferycznego

Powietrze atmosferyczne jest nośnikiem wielu zanieczyszczeń na bardzo duże odległości. Stan czystości powietrza atmosferycznego wpływa na jakość życia, a także na wyniki ekonomiczne z dziedzin gospodarczych ściśle związanych ze środowiskiem, takich jak: rolnictwo, leśnictwo, turystyka.

Na stan czystości powietrza atmosferycznego w gminie Miasteczko Krajeńskie mają wpływ zanieczyszczenia migrujące z zewnątrz, nieraz z bardzo dużych odległości oraz zanieczyszczenia lokalne. Stan czystości powietrza w gminie można uznać za dobry, gdyż nie ma przekroczeń dopuszczalnych stężeń zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym.

Do zadań na terenie gminy Miasteczko Krajeńskie należy nie dopuszczenie do pogorszenia się stanu czystości powietrza atmosferycznego w skali ogólnej oraz poprawę stanu w niektórych rejonach gminy.

Poprawę tą można uzyskać poprzez:

- upłynnienie ruchu pojazdów na drogach
- zagospodarowania terenów wzdłuż dróg zielenią,
- zmniejszenie emisji zanieczyszczeń do atmosfery z kotłowni lokalnych i zakładów przemysłowych
- zmniejszenie tzw. emisji niskiej z gospodarstw domowych poprzez spalanie lepszych gatunków węgla, zwiększanie korzystania z gazu i energii elektrycznej,
- nie spalanie odpadów i nie wypalanie traw i chwastów,
- zakładanie pasów zieleni izolacyjnej przy uciążliwych obiektach: wysypisku odpadów, oczyszczalniach ścieków, przepompowniach ścieków, fermach hodowlanych itp.

Zagospodarowanie terenów powinno zapewnić głównie na terenie Miasteczka Krajeńskiego i Brzostowa korzystne warunki dla przewietrzania terenu, szczególnie tam, gdzie istnieje zagrożenie powstania nadmiernego poziomu tak zwanej emisji niskiej, co ma często miejsce w osiedlach domków jednorodzinnych oraz na terenach mieszkaniowo – rzemieślniczych z zastosowaniem tradycyjnego ogrzewania węglem.

1.1.5. Ochrona biosfery.

Najbardziej cenne obiekty przyrodnicze wchodzące w skład biosfery objęte są ochroną szczególną, której sposób określony został w punkcie 1.1.

Do dalszych zadań należy:

- prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z planami urządzania lasów,
- utrzymanie pożądanego składu drzewostanów na poszczególnych siedliskach leśnych,
- zachowanie istniejących zadrzewień,
- zwiększanie powierzchni terenów zadrzewionych i zakrzewionych w obrębie terenów zabudowanych, wśród pól i na terenach zdegradowanych,
- utrzymanie naturalnych zbiorowisk roślinnych na terenach nieprzydatnych gospodarczo tj. na terenach podmokłych m. in. Przez zachowanie szuwarów nadbrzeżnych itp., które są ostoją świata zwierzęcego,
- zachowanie różnorodności biologicznej wynikającej z lokalnych predyspozycji środowiska,
- dostosowanie gospodarki łowieckiej do pojemności łowisk (obwodów łowieckich),
- zwiększenie lesistości gminy przez zalesianie terenów nieprzydatnych i mało przydatnych dla rolnictwa,
- ochrona lasów przed gradacją szkodników,
- ochrona przeciwpożarowa terenów leśnych,
- prowadzenie działań prowadzących do nie wypalania traw, głównie przez uświadamianie o ich szkodliwości dla środowiska roślin i zwierząt

1.2. Ochrona krajobrazu kulturowego.

Coraz częściej w metodach ochrony konserwatorskiej odchodzi się od wyłącznej ochrony tzw. zabytków nieruchomych dążąc również do zachowania i ochrony szeroko rozumianych walorów krajobrazu kulturowego danego terenu. Krajobraz kulturowy obejmujący obszary i struktury przestrzenne integralnie związane z obiektami zabytkowymi stanowi istotny element tożsamości, świadczący o ciągłości działalności i dorobku lokalnej społeczności. Ochrona krajobrazu kulturowego powinna polegać głównie na zachowaniu zabytkowego stanu istniejącego oraz na zasadzie kontynuacji cech przestrzennych decydujących o wartości danego układu urbanistycznego, jego kompozycji i zabudowy. Znacząca dla tożsamości krajobrazu kulturowego pozostaje również ochrona krajobrazu naturalnego związanego przestrzennie z historycznym założeniem. Ochrona ta w praktyce dotyczy zachowania historycznej formy i sposobu użytkowania takich terenów jak: rozłogi pól, układ dróg, miedz, zadrzewień śródpolnych, alej, szpalerów, grobli i stawów, przebiegu cieków wodnych. Na terenie gminy Miasteczko Krajeńskie niezwykle ważnym elementem krajobrazu pozostaje mocno zróżnicowana konfiguracja terenu, będąca pozostałością moreny czołowej oraz biegnąca szerokim pasem pradolina Noteci. Determinują one w dużym stopniu charakter historycznego osadnictwa.

Niezwykle znaczący dla krajobrazu kulturowego gminy Miasteczko Krajeńskie pozostaje również fakt występowania dużej liczby historycznych zabudowań wiejskich objętych ochroną konserwatorską. Zabudowa, zurbanizowana i rozproszona, pozostaje zawsze w ścisłym związku z otoczeniem, tworząc przestrzeń kulturowo - krajobrazową. Dlatego też istotą przekształceń obszarów zurbanizowanych na terenie gminy Miasteczko Krajeńskie powinno być zachowanie właściwej skali i charakteru zabudowy. Forma architektoniczna projektowanych nowych zagród oraz rozbudowa już istniejących nie powinna stanowić elementu dysharmonijnego; poddana szczególnym zasadom kształtowania powinna nawiązywać do tradycyjnej wiejskiej architektury, do historycznego typu niskiego domu nakrytego dachem dwuspadowym. Wiejska architektura powinna harmonizować z przestrzenią krajobrazu rolniczego i chronić jego pejzaż.

2. KIERUNKI ROZWOJU PRODUKCJI ROLNEJ I LEŚNEJ.

2.1. Gospodarka rolna.

Podstawową funkcją gminy powinno pozostać rolnictwo i związane z nim sadownictwo. Decydują o tym warunki naturalne środowiska przyrodniczego wyrażone średnim a lokalnie dobrym wskaźnikiem jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej, na który składają się:

- dobra średnia jakość gleb
- szczególnie dobre warunki agroklimatyczne
- wysoki poziom kultury rolnej.

Gmina Miasteczko Krajeńskie jest gminą typowo rolniczą. Warunki glebowo-klimatyczne sprzyjają wysokiej produkcji roślinnej. Praktycznie bez ograniczeń mogą być uprawiane rośliny towarowe i pastewne. Średnie plony zbóż osiągane na terenie gminy są nieco wyższe od średniej krajowej. Niższe natomiast plony uzyskuje się w produkcji rzepaku, ziemniaków i buraków cukrowych. Produkcja pasz na potrzeby chowu i hodowli zwierząt oparta jest na dużym udziale trwałych użytków zielonych w strukturze użytków rolnych. Produkcja zwierzęca stoi na średnim poziomie. Wskaźniki jej intensywności stawiają gminę Miasteczko Krajeńskie nieco poniżej średniej dla powiatu pilskiego. Szczególnie obsada bydła ze względu na duży areal łąk w dolinie Noteci powinna zostać znacznie zwiększona

Brak przemysłu i czyste środowisko powinny sprzyjać rozwojowi produkcji żywności metodami ekologicznymi oraz rozwojowi agroturystyki. Gospodarstwa charakteryzuje wysoka kultura rolna, są one dobrze wyposażone w maszyny i urządzenia do produkcji. Gmina posiada korzystną strukturę agrarną.

Zwiększenie wydajności w rolnictwie wymaga jednak poprawy warunków wodnych. Średnia roczna suma opadów w gminie Miasteczko Krajeńskie jest jedną z najmniejszych w gminach położonych na północ od Noteci.

Działania w zakresie gospodarki wodnej powinny zapewnić rolnictwu optymalne warunki wodne, które można uzyskać nie tylko przez budowę małych zbiorników retencyjnych, a także przez przerzut wody z doliny Noteci na wysoczyznę i nawadnianie gruntów rolnych. Następnym kierunkiem działania w zakresie utrzymania wysokiej produktywności rolnej powinna być ochrona rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

Rolnicza przestrzeń produkcyjna obejmuje wszystkie grunty rolne, a wyłączeniem zabudowanych i przeznaczonych na zabudowę. W rolniczej przestrzeni produkcyjnej gminy wyodrębnia się:

- a) tereny wód otwartych i ekosystemy łąk tworzących obszar, na którym obowiązują priorytety ograniczenia stosowania chemizacji, które powinny być wyłączone z zabudowy,
- b) użytki rolne III klasy bonitacyjnej, które powinny być przeznaczone wyłącznie na produkcję polową i sadowniczą,

- c) pozostałe użytki rolne, których zabudowa może nastąpić na cele związane z urządzeniami służącymi produkcji rolnej oraz przetwórstwu rolno-spożywczemu, a także na inne cele o ile jest to gospodarczo i społecznie uzasadnione.

Na całym obszarze gminy Miasteczko Krajeńskie są zbliżone warunki glebowo – klimatyczne do produkcji rolnej. Prawie we wszystkich wsiach występuje duża mozaikowatość gleb, pod względem ich jakości i przydatności rolniczej.

Zachowanie rolniczego charakteru gminy wymaga ochrony gruntów rolnych zgodnie z wymogami ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, która nakłada obowiązek uzyskania odpowiednich zgód na zmianę sposobu użytkowania gruntów rolnych:

- użytków rolnych klasy III o powierzchni $> 0,5$ ha
- użytków rolnych klasy IV o powierzchni $> 1,0$ ha
- użytków rolnych klas V i VI z glebami pochodzenia organicznego, torfowisk i oczek wodnych.

Struktura upraw powinna być dostosowana do istniejących warunków glebowych. Powiększany powinien być areał sadów, gdyż sprzyjające są tutaj warunki glebowe i klimatyczne, a ponadto wrażliwość sadów na niedobory wilgoci jest mniejsza niż upraw polowych. Bardziej powinna być zróżnicowana struktura zasiewów, gdyż udział zbóż jest za wysoki, co uniemożliwia prawidłowy płodozmian i prowadzi do jednostronnego wyjaławiania gleby i większych nakładów na zwalczanie chorób i chwastów. Uprawa buraków cukrowych powinna być preferowana ze względu na bliską odległość do cukrowni w Nakle n. Notecią. Uprawa ich wymaga poza dobrą glebą, dobrych warunków wilgotnościowych. Korzystne warunki są do uprawy rzepaku, dlatego uprawę tej rośliny powinno się zwiększać.

Gospodarstwa mniejsze powinny być ukierunkowane na uprawę warzyw i owoców (porzeczki, truskawki itp.).

W gminie Miasteczko Krajeńskie są bardzo dobre warunki do zwiększania hodowli bydła. Produkcja mleka wymaga dokonania zmian organizacyjnych m. in.:

- zwiększenia stad do wielkości minimum 20 sztuk,
- zwiększenia wydajności jednostkowe,
- wyposażenia obór w nowoczesną aparaturę udojową i schładzającą mleko,
- zapewnienie stałego odbioru mleka przez zawieranie umów.

Nie wykorzystane dotychczas są potencjalne możliwości hodowli ryb. Wymaga to budowy stawów rybnych zasilanych w wodę retencjonowaną w dolinie Kanału Okaliniec, a także budowę stawów w dolinie Noteci.

Sady i plantacje warzyw i owoców powinny być zakładane w pewnej odległości od pasa drogowego i izolowane od niego ekranem zieleni – wysoki żywopłot. Dla kilku gospodarstw istnieje możliwość zwiększenia dochodów przez obsługę ruchu turystycznego – agroturystyka z możliwością udostępniania turystom koni do czynnego wypoczynku i krajoznawstwa. Aktualnie sytuacja w rolnictwie jest bardzo zła. Rozwój rolnictwa, które jest i pozostanie podstawową funkcją gospodarczą gminy Miasteczko Krajeńskie powinien być siłą napędową dla rozwoju całej gospodarki co zapewni byt jej mieszkańcom. Wymaga to stworzenia

warunków do osiągnięcia takich standardów, aby mogło skutecznie konkurować z rolnictwem zachodnioeuropejskim.

Dla osiągnięcia takiego poziomu potrzebna jest w szczególności odpowiednia polityka państwa, ale również odpowiednie działania władz lokalnych oraz inicjatywy gospodarczej samych rolników.

Podstawowym problemem jest zwiększenie dochodowości gospodarstw co pozwoli na bezpieczne inwestowanie w produkcję rolną.

Polityka państwa to stwarzanie warunków dla:

- uzyskania konkurencyjności zbytu krajowych produktów rolnych,
- uzyskania przez rolników tanich kredytów dostosowanych do cykli produkcyjnych w rolnictwie,
- zapewnienia funduszy na aktywizację zawodową dla ludzi odchodzących z rolnictwa i pozostających na wsi,

Polityka władz gminnych to m. in.:

- stworzenie warunków do modernizacji gospodarstw rolnych przez budowę infrastruktury technicznej, przygotowanie terenów pod inwestycje związane z obsługą rolnictwa i przetwórstwem rolno-spożywczym,
- zapewnienie wody dla produkcji rolnej,
- współpraca z innymi gminami dla rozwiązania problemów ponadgminnych m. in. dotyczących sposobu i kierunku zagospodarowania doliny Noteci, ułatwianie rolnikom zawierania umów kontraktacyjnych,
- pomoc inwestorom w tworzeniu nowych miejsc pracy dla ludzi odchodzących z rolnictwa.

Najważniejsze zadania dla rolników to:

- wybór modelu gospodarstwa, z którego produkcja zapewni odpowiedni dochód i skuteczne konkurowanie z producentami krajowymi i zagranicznymi,
- specjalizacja i unowocześnienie produkcji rolnej,
- intensyfikowanie produkcji roślinnej poprzez poprawę agrotechniki, właściwy dobór odmian i ochronę upraw,
- obniżanie kosztów produkcji w rolnictwie,
- zwiększanie wydajności z zachowaniem standardów w produkcji „zdrowej żywności”,
- zrzeszanie się rolników w grupy producentów, dla trwałego zapewnienia zbytu swoich produktów i eliminowanie zbędnych pośredników,
- stosować niskonakładowe technologie uprawy oraz wprowadzać nowe wysokowydajne odmiany roślin uprawnych w tym zbóż na potrzeby przemysłu zbożowo-młynarskiego, jęczmienia browarnego na potrzeby przemysłu piwowarskiego, buraków cukrowych, rzepaku i ziemniaków,
- racjonalizować produkcję zwierzęcą, szczególnie bydła oraz produkcję pasz opartą o uprawę pszenżyta,
- produkcję żywca wieprzowego opierać na rasach i krzyżówkach o dużej mięsności,

2.2. Gospodarka leśna.

Ze względu na nie dużą powierzchnię lasów wynoszącą około 1908 hektarów, co stanowi około 27% powierzchni gminy. Leśnictwo jest mniej znaczącą dziedziną gospodarczą w dochodach gminy i zatrudnieniu jej mieszkańców. Administracja Lasów Państwowych jest właścicielem lasów, obejmujących blisko 90% ich ogólnej powierzchni, co jest korzystne dla utrzymania lasów w odpowiedniej kondycji zdrowotnej i prowadzenia gospodarki leśnej zgodnie z przyjętymi w planach urządzania lasów ustaleniami.

W działaniach kierunkowych powinno się dążyć do utrzymania wysokiego wskaźnika władania lasami przez A.L.P.

Znaczna większość powierzchni leśnej znajduje się w zachodniej części gminy. Tam też leśnictwo odgrywa większą rolę w jej gospodarce.

Rozwój leśnictwa w gminie nastąpi przez zwiększenie powierzchni lasów w wyniku zalesień gruntów rolniczo nieprzydatnych.

Podstawą wzrostu lesistości gminy jest program zwiększenia lesistości do 2020 roku.

Zestawienie gruntów przeznaczonych do zalesień

Lokalizacja	Numery działek	Powierzchnia w ha
w. Grabionna	125/2	2,00
w. Grabionna	129,132,133,134/2 i 138	4,44
w. Grabówno	17,22/1 i 21,4	10,55
w. Brzostowo	113	2,00
Okaliniec	12/1 i 34/1	7,10
Miasteczko Huby	247, 248 i 251	4,10
Gmina Miasteczko Kr., tereny we władaniu Nadleśnictwa Kaczory	grunty w oddziałach: 128,150,153,153A,175,195,197,146,136 B,200A,211,212,222B i 222C oraz cz. dz. ew. nr 609/2 i 611 w Grabównie	16,72
Razem		46,91

Po zrealizowaniu tego programu powierzchnia lasów w gminie Miasteczko Krajeńskie wyniesie około 1946 ha, a wskaźnik lesistości osiągnie wartość około 27,52 %.

Tereny przeznaczone pod zalesienie powinny być uwzględnione w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Następnym działaniem w leśnictwie jest zwiększenie produktywności lasów.

Jest to zależne od wielu czynników, między innymi:

- dostosowanie składu gatunkowego drzewostanów do typu siedliska,
- utrzymanie dobrego stanu zdrowotności lasów,
- właściwe i terminowe zabiegi pielęgnacyjne,
- zapobieganie występowaniu gradacji szkodników lasów i ochrona przeciwpożarowa,
- utrzymanie właściwych stosunków wodnych na terenach leśnych,

- dostosowanie wielkości turystyki do pojemności turystycznej terenów leśnych.

Służyć temu również powinny szczegółowe wytyczne w sprawie wykonania czynności gospodarczych w lasach, które są następujące:

W zakresie wykonania cięć w drzewostanach należy zwrócić uwagę na:

- przystąpienie do cięć rębnych w blokach pasów zrębowych w odpowiednim terminie, co stanowi warunek zachowania ustalonego układu przestrzennego,
- właściwe i terminowe wykonanie cięć rębniami złożonymi tak, aby zapewnić młodemu pokoleniu optymalne warunki rozwoju,
- intensywność i charakter cięć niezależnie od planu, musi odpowiadać potrzebom hodowlanym i sanitarnym, a w chwili wykonywania zabiegów, o przydziale drzewostanów do cięć pielęgnacyjnych na poszczególne lata winny decydować ich potrzeby hodowlane,
- w pierwszych latach okresu gospodarczego należy wykonać zabiegi pielęgnacyjne w drzewostanach, gdzie w opisach taksacyjnych zabieg ten określany jest jako pilny lub w dwóch nawrotach.

W zakresie hodowli lasu należy:

- w pierwszej kolejności odnowić halizny i zręby zaległe,
- przy odnowieniach stosować skład gatunkowy upraw właściwy dla danego siedliska wg przyjętego gospodarczego typu drzewostanu,
- na siedliskach słabych wykorzystywać fragmenty mikrosiedlisk żyzniejszych w celu urozmaicenia składów gatunkowych upraw,
- w ramach poprawek i uzupełnień upraw o nieprawidłowym składzie gatunkowym wprowadzać gatunki występujące w niedoborze w stosunku do właściwego składu uprawy,
- skutecznie pielęgnować uprawy zachwaszczające się, w tym bardziej intensywnie na siedliskach wilgotnych,
- szczególnie sumiennie i terminowo wykonywać wszystkie zabiegi hodowlane i odnowieniowe przy rębni częściowej,
- wykonywać zaplanowane podsadzenia produkcyjne, dolesienia luk preferując gatunki domieszkowe, poprawiające walory biocenotyczne lasu,
- czyszczenia wczesne i późne wykonywać we właściwym czasie, regulując skład gatunkowy oraz sukcesywnie redukując ilość drzewek głównie chorych, słabych i z wadami.

Wszystkie czynności z zakresu użytkowania i hodowli lasu muszą uwzględniać aspekty ochrony lasu i przyczyniać się do podniesienia odporności biologicznej środowiska leśnego. Należy kierować się zasadą ekologicznego podejścia do wszystkich zagadnień związanych z lasem, a w szczególności:

- zachowania biologicznej różnorodności lasów,
- utrzymania zdrowia i żywotności ekosystemów leśnych,
- ochrony zasobów glebowych i wodnych w lasach,

- utrzymania i wzbogacenia długofalowych i wielostronnych korzyści społeczno-ekonomicznych płynących z lasów.

Do szczególnych zadań związanych z ekologizacją lasu powinno należeć:

- wzbogacenie składu gatunkowego, form zmieszania i struktury drzewostanów w dostosowaniu do naturalnej mozaikowości siedlisk,
- preferowanie punktowego przygotowania gleby na słabszych siedliskach,
- preferowanie naturalnego odnowienia lasu na wszystkich siedliskach,
- ograniczenie lub eliminowanie środków chemicznych stosowanych w ochronie lasu na rzecz metod biologicznych,
- pozostawianie na gruntach przeznaczonych do zalesień trwałych i okresowych oczek wodnych, bagien, mokradeł, drzew remiz śródpolnych itp.,
- pozostawienie na zrębach pojedynczych drzew oraz grup i kęp drzew domieszkowych i biocenotycznych,
- zakładanie ognisk biocenotycznych w uprawach w postaci remiz.

3. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ.

3.1 Zaopatrzenie w wodę.

W celu pełnego zasilania mieszkańców gminy z wodociągów wiejskich konieczna jest realizacja następujących zamierzeń:

- rozbudowa sieci wodociągowej w Miasteczku Krajeńskim z połączeniem z wodociągiem z Brzostowa,
- do wodociągu z Rzadkowa (gm. Kaczory) podłączyć Huby,
- do wodociągu grupowego Okaliniec – Grabionna podłączyć Wolsko Górne i Dolne.

3.2. Zasilanie w energię elektryczną.

Poprawę pewności zasilania odbiorców na terenie gminy należy uzyskać poprzez:

- powiązanie istniejącego układu elektroenergetycznego z GPZ Krzewina – zasilanie drugostronne,
- modernizację i rozbudowę istniejącej sieci elektroenergetycznej,
- budowę elektrowni wiatrowych.

3.3. Zaopatrzenie w gaz.

Gazyfikacja gminy winna przebiegać zgodnie z opracowanym programem.

3.4. Zaopatrzenie w ciepło.

Nie przewiduje się budowy systemów ciepłowniczych. Poprawę standardu życia mieszkańców oraz stanu środowiska należy osiągnąć poprzez instalowanie kotłowni gazowych oraz olejowych.

3.5. Odprowadzenie ścieków deszczowych.

W Miasteczku Krajeńskim należy doprowadzić do rozdzielenia ścieków komunalnych i deszczowych poprzez realizację systemu kanalizacji rozdzielczej. Przed wylotami kanałów deszczowych do odbiorników należy instalować osadniki piasku i błota z separatorami substancji ropopochodnych.

3.6. Odprowadzenie ścieków komunalnych.

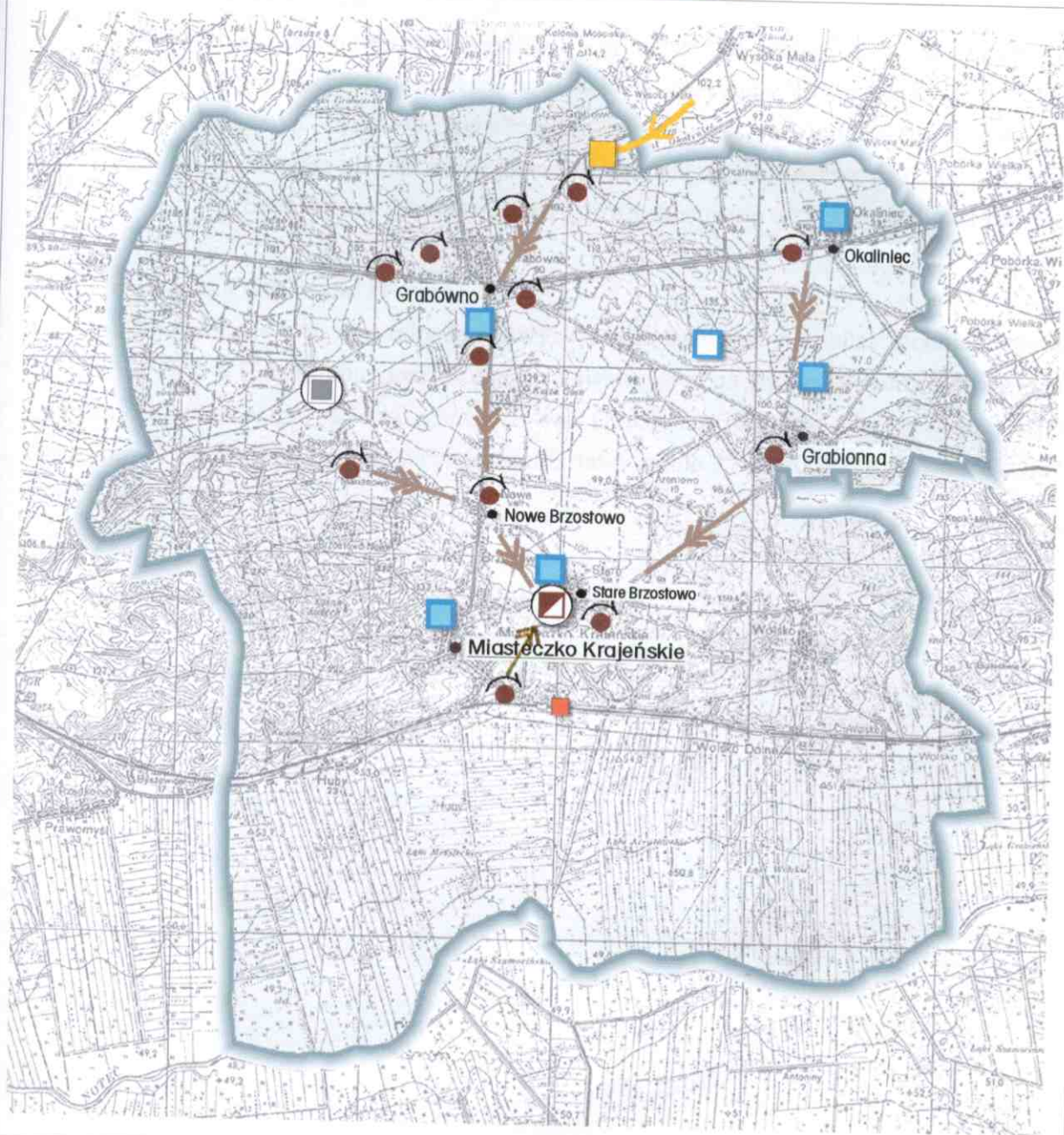
W celu uporządkowania gospodarki ściekowej na terenie gminy należy docelowo zrealizować grawitacyjno – pompowy system kanalizacji komunalnej z oczyszczaniem ścieków w gminnej mechaniczno – biologicznej oczyszczalni w Brzostowie.

Konieczna będzie budowa układów kanalizacyjnych złożonych z kolektorów grawitacyjnych, przepompowni ścieków oraz rurociągów tłocznych doprowadzających ścieki z poszczególnych wsi do oczyszczalni gminnej.

GMINA

Miasteczko Krajeńskie

INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

oznaczenia:

	UJĘCIE WODY		PRZEPOMPOWNIA ŚCIEKÓW
	ZBIORNIK WODY		KIERUNEK TŁOCZENIA ŚCIEKÓW
	STACJA REDUKCYJNO-POMIAROWA GAZU		WYSYPISKO ODPADÓW ZE STREFĄ OCHRONY SANITARNEJ
	PRZEBIEG GAZOCIĄGU WYSOKIEGO CIŚNIENIA Dn 150 mm		URZĄDZENIA ELEKTRO-ENERGETYCZNE - GPZ
	OCZYSZCZALNIA ŚCIEKÓW ZE STREFĄ OCHRONY SANITARNEJ		

Proponuje się realizację systemu w etapach:

- I - rozbudowa sieci kanalizacyjnej w Brzostowie z włączeniem Marianowa.
- II - budowa rozdzielczej kanalizacji grawitacyjnej w Miasteczku Krajeńskim z centralną przepompownią i rurociągiem tłocznym do oczyszczalni w Brzostowie..
- III - budowa układów kanalizacji grawitacyjno-pompowych w Grabównie z przetłoczeniem ścieków do sieci kanalizacyjnej w Brzostowie.
- IV - budowa układów grawitacyjno-pompowych obejmujących sukcesywnie Grabionną i Okaliniec (z ewentualnym włączeniem Arentowa).
- V - rozbudowa oczyszczalni w Brzostowie stosownie do przyrostu ilości ścieków.

3.7. Gospodarka odpadami stałymi.

Gromadzenie i wywóz odpadów stałych winno odbywać się nadal zgodnie z umową z ALTVATER w Pile. Gmina posiada zarezerwowany teren na gminne składowisko odpadów stałych na działce nr 522 na gruntach wsi Grabówno. Odpady niebezpieczne należy gromadzić i utylizować zgodnie z przepisami Ustawy z dnia 27.04.2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628).

4. KIERUNKI ROZWOJU KOMUNIKACJI.

4.1. Komunikacja drogowa.

Utrzymanie i rozwój jakościowy istniejącego układu komunikacyjnego gwarantuje gminie optymalną obsługę wewnętrzną oraz realizację ważnych powiązań w skali regionalnej i krajowej.

Niezbędna jest poprawa stanu nawierzchni dróg gminnych, szczególnie tych, które umożliwiają obsługę jednostek osadniczych. Należy także kontynuować realizację programu zagospodarowania poboczy i budowy niezbędnych parkingów przydrożnych.

W obszarze gminy przekształcenia w zakresie komunikacji dotyczyć będą przebiegu międzyregionalnej drogi krajowej Nr 10 o powiązaniu Szczecin – Piła – Warszawa w związku ze stopniową modernizacją drogi do parametrów drogi ekspresowej.

Obecnie podlega opiniowaniu stosowny projekt przebudowy drogi nr 10, wykonany na zlecenie Generalnej Dyrekcji Dróg Publicznych przez firmę DHU Polska Sp. z o. o., w którym zdecydowano o południowym obejściu Grabówna.

Ponieważ przyjęty do realizacji przebieg obwodnicy nie powinien stanowić kolizji z wyznaczonymi terenami rozwojowymi miejscowości, więc w rysunku studium oznaczono i zarezerwowano obszar dla określenia najbardziej optymalnego przebiegu tej drogi.

4.2. Zagadnienia komunikacyjne w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Opracowanie na podstawie studium, miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, odnoszącego się do któregośkolwiek obszaru w granicach gminy, powinno uwzględnić ustalone klasy dróg oraz zasady zabudowy, połączeń komunikacyjnych i obciążeń nawierzchni drogowej.

Klasy dróg określono zgodnie z wymaganiami Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 02.03.1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. nr 43 z 1999 r., poz.430).

A. Klasy dróg określone w układzie komunikacyjnym gminy.

W układzie komunikacyjnym gminy wyodrębniono:

- podstawowy układ drogowy,
- obsługujący układ drogowy.

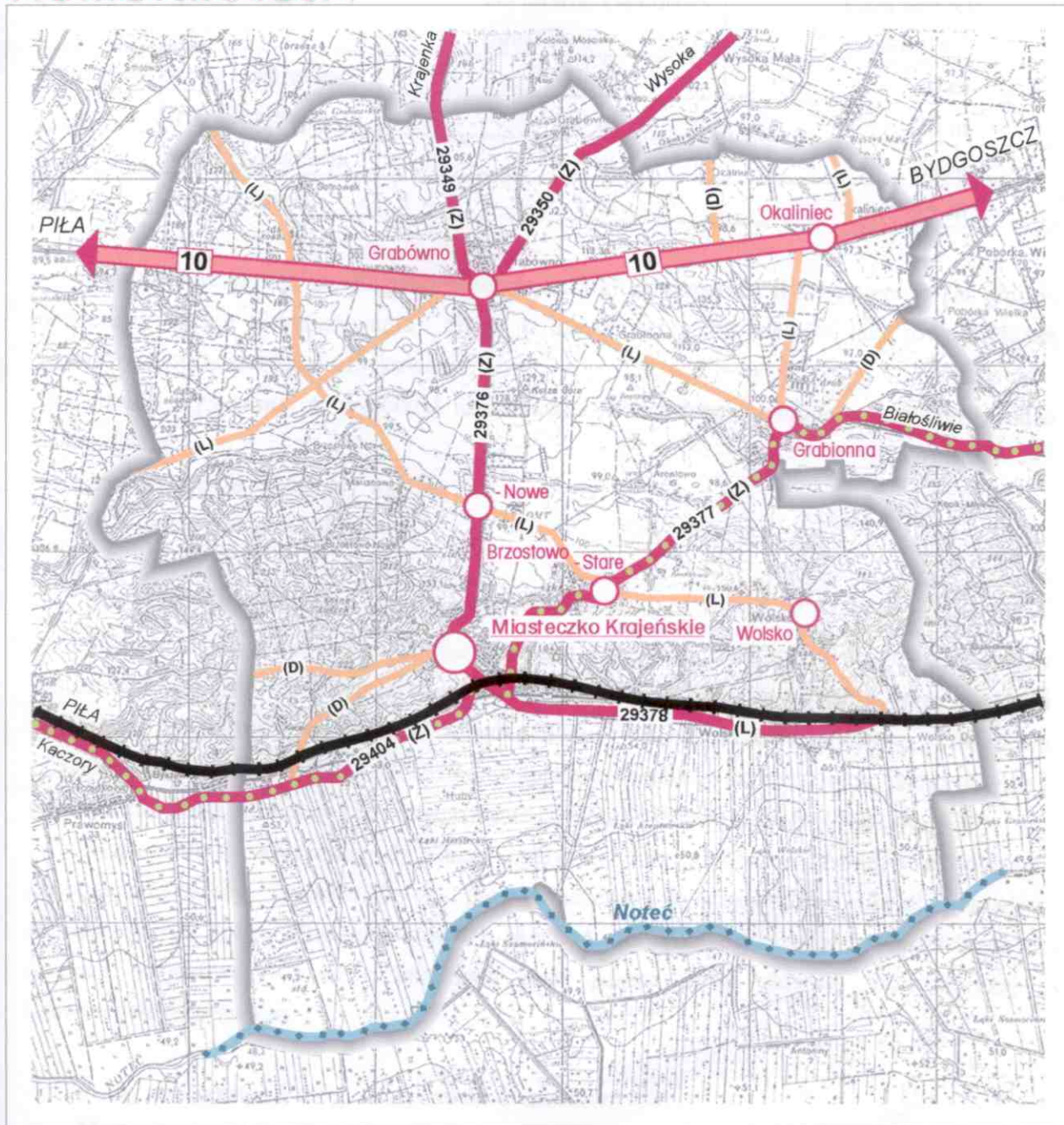
UKŁAD DROGOWY	KLASA DROGI I JEJ SYMBOL	KATEGORIA DROGI	NUMER DROGI (RELACJA)	REALIZOWANE POŁĄCZ. DROGI
PODSTAWOWY	DROGA EKSPRES. „S”	Droga Krajowa	10	Międzyregionalne (międzynarodowe)
	DROGA ZBIORCZA „Z”	Droga Powiatowa	29 349 29 350 29 376 29 377 29 404	Międzygminne
OBŚLUGUJĄCY	DROGA LOKALNA „L”	Droga Powiatowa Droga Gminna	29 378 • Grabówno – Grabionna - Okaliniec – (Wysoka Mł.) • Grabionna-(Pobórka Wiel.) • Wolsko Górne – Brzostowo - Marianowo – (Śmiłowo) • Grabówno – (Rzadkowo)	Lokalne w obszarze gminy
	Droga Dojazdowa „D”	Droga Gminna i pozostałe dr. dojazd.	Drogi Gospodarcze	Dojazd w obszarze gminy do zespołu budynków lub obiektów

B. Zasady zabudowy

Obiekty budowlane powinny być wznoszone poza zasięgiem uciążliwości drogi (hałas, wibracja, zanieczyszczenie powietrza), określonym w przepisach o ochronie i kształtowaniu środowiska lub w jego zasięgu, pod warunkiem zastosowania środków technicznych zmniejszających uciążliwość do poziomu określonego w tych przepisach oraz w Polskich Normach (zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie – Dziennik Ustaw Nr 15 z 1999 r., poz.140).

GMINA Miasteczko Krajeńskie

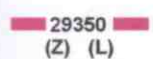
KOMUNIKACJA

oznaczenia:

DROGA KRAJOWA (EKSPRESOWA)

DROGA POWIATOWA (ZBIORCZA, LOKALNA)

DROGA GMINNA (LOKALNA, DOJAZDOWA)

ZELEKTRYFIKOWANA LINIA KOLEJOWA

SZLAK ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ

MIĘDZYNARODOWA TRASA ROVEROWA

Minimalną odległość obiektów budowlanych od zewnętrznej krawędzi jezdni reguluje Ustawa o drogach publicznych (Dziennik Ustaw Nr 14 z 1985 r. z późniejszymi zmianami).

Odległość tą określa poniższa tabela:

Rodzaj drogi	Na terenie zabudowy miast i wsi	Poza terenem zabudowy
Droga ekspresowa	20 m	40 m
Droga krajowa	10 m	25 m
Droga powiatowa	8 m	20 m
Droga gminna	6 m	15 m

W studium gminy, na długości przebiegu drogi ekspresowej S 10 przez obszar gminy, oznaczono strefę oddziaływania drogi o szerokości 200 metrów, jako równoznaczną z obszarem ograniczonego użytkowania.

Strefę wyłączoną z wszelkiej działalności budowlanej, ustalono przy tej drodze następująco:

- 60 m na terenie zabudowy wsi,
- 100 m poza terenem zabudowy.

C. Zasady połączeń komunikacyjnych.

W celu zapewnienia wymaganego poziomu bezpieczeństwa ruchu drogowego, należy zastosować warunki połączeń dróg i odstępy pomiędzy skrzyżowaniami oraz warunki stosowania zjazdów, zgodnie z wymaganiami Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2.03.1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dziennik Ustaw nr 43 z 1999r., poz.430).

Bezpośrednie włączenie do drogi głównej lub zbiorczej terenów aktywizacji gospodarczej należy wyposażyć w pasy włączenia i wyłączenia oraz pasy dla pojazdów skręcających w lewo. Włączenie nowych układów komunikacyjnych należy rozwiązać za pomocą projektowanych dróg lokalnych poza pasem drogi głównej lub zbiorczej i istniejących skrzyżowań.

D. Zasady modernizacji dróg, skrzyżowań i mostów.

Modernizacja dróg wraz z przebudową skrzyżowań powinna zapewnić parametry zgodne z Rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2.03.1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.

Odbudowa lub przebudowa obiektów inżynierskich powinna zapewnić parametry zgodne z Rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 30.05.2000 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogowe obiekty inżynierskie i ich usytuowanie. (Dziennik Ustaw nr 63 z 2000 r.)

E. Obciążenie nawierzchni drogowej.

W przypadku wystąpienia ruchu ciężkiego o obciążeniu do 100 kN/oś, należy w ramach realizowanych inwestycji, zobowiązać inwestora terenów objętych zmianą miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego do przystosowania nawierzchni drogowych do przenoszenia wskazanych obciążeń.

4.3. Komunikacja rowerowa.

Utrwalając funkcję roweru, jako alternatywnego środka komunikacji dla celów turystycznych oraz celów bytowych w jednostkach osadniczych gminy, proponuje się uzupełnienie istniejącej, międzynarodowej trasy rowerowej R – 1, o następującą sieć dróg rowerowych:

- * wyznaczenie gminnych dróg rowerowych w oparciu o przebieg dróg powiatowych i gminnych,
- * przeznaczenie w Miasteczku Krajeńskim i pozostałych jednostkach osadniczych gminy, skrajnych pasów ulicy lub ciągów pieszych na przebieg drogi rowerowej z organizacją niezbędnych stanowisk i parkingów rowerowych,
- * wyznaczenie rowerowej ścieżki rekreacyjno-turystycznej, wiążącej Miasteczko Krajeńskie z położonymi na zachodzie wzgórzami Gór Rzadkowskich oraz występującym w kierunku Białosłiwia pasmem wzgórz wschodnich.

4.4. Komunikacja kolejowa.

W studium na długości przebiegu międzyregionalnej linii kolejowej Bydgoszcz – Piła – Szczecin wyznaczono pasmo 60 m, jako strefę uciążliwości tej linii.

4.5. Możliwości rozwoju transportu.

Aktywizację gospodarczą i turystyczną gminy może wzmocnić:

- Modernizacja drogi krajowej Nr 10 do parametrów drogi ekspresowej.
- Przywrócenie na Noteci turystycznej żeglugi śródlądowej.
- Promocja rowerowych i pieszych szlaków turystycznych, wśród wzgórz nadnoteckich, położonych stykowo do europejskiej trasy rowerowej R – 1.

5. KIERUNKI ROZWOJU SIECI OSADNICZEJ.

5.1. Podstawowe kierunki rozwoju przestrzennego gminy.

Nadrzędnym kierunkiem rozwoju terenów osadniczych gminy jest podnoszenie ładu przestrzennego w kształtowaniu zagospodarowania gminy, przy zachowaniu walorów przyrodniczych i kulturowych środowiska.

Kierunki działań w zakresie zagospodarowania stref osadniczych gminy Miasteczko Krajeńskie dotyczą określenia gminnego zasobu gruntów, które mogą być przeznaczone pod zabudowę oraz podanie ustaleń dotyczących form i zasad zagospodarowania.

5.2. Przestrzeń inwestycyjna gminy.

W studium gminy Miasteczko Krajeńskie określono przestrzeń inwestycyjną czyli tereny, które mogą być przeznaczone pod zabudowę, są to:

- 1) obszary znajdujące się w potencjalnych zlewniach kanalizacji sanitarnych we wsiach: Miasteczko Krajeńskie, Nowe Brzostowo, Stare Brzostowo, Grabówno, Okaliniec, Grabionna,
- 2) tereny zainwestowane: produkcyjne, usługowe i inne,
- 3) tereny wyznaczone: produkcyjne, usługowe i mieszkaniowe,
- 4) tereny predysponowane pod zabudowę:
 - mieszkaniową we wsiach: Miasteczko Krajeńskie, Nowe Brzostowo, Stare Brzostowo, Grabówno, Grabionna, Okaliniec,
 - mieszkaniowo-usługową we wsiach: Nowe Brzostowo i Miasteczko Krajeńskie,
 - usługowo-mieszkaniową we wsi Grabówno,
 - produkcyjno-mieszkaniową we wsi Nowe Brzostowo,
 - usługowo-rekreacyjną we wsiach: Nowe Brzostowo i Miasteczko Krajeńskie,
 - rekreacyjno-mieszkaniową we wsiach: Kocewo, Miasteczko Huby, Arentowo, Wolsko Górne, Wolsko Dolne,
- 5) tereny przeznaczone pod urządzenia infrastruktury technicznej, komunikacji i gromadzenia odpadów.

5.3. Ustalenia dotyczące zasad i form zagospodarowania:

- 1) zachowanie i ochrona historycznych układów przestrzennych i obiektów zabytkowych,
- 2) adaptacja i porządkowanie istniejącej zabudowy z dopuszczeniem do plombowych uzupełnień,
- 3) ograniczenie rozwoju funkcji osadniczych poza przestrzenią inwestycyjną gminy,
- 4) zachowanie regionalnego charakteru architektury,
- 5) wyposażenie w infrastrukturę techniczną obszarów przeznaczonych pod zabudowę.

5.4. Podstawowe kierunki rozwoju przestrzennego dla obszarów wsi.

Wieś Arentowo *Wykreślono z rejestru w 2005 r. decyzją Ministra Kultury*

- * - do rejestru zabytków wpisana chałupa nr 20, objęta pełną ochroną konserwatorską,
- 10 obiektów architektury (5 domów, chałupa, chlew, obora, 2 zagrody) oraz liczne stanowiska archeologiczne objęte ochroną konserwatorską,
- południowa część sołectwa do drogi Stare Brzostowo – Grabionna leży w obszarze chronionego krajobrazu – należy stosować przepisy wynikające z prawa miejscowego dla w/w obszarów,
- na obszarze wsi przewiduje się indywidualny system oczyszczania ścieków (przydomowe oczyszczalnie ścieków), lub podłączenie do zbiorowego systemu kanalizacji w gminie,
- zabudowa wsi rozproszona – ustala się prawo do uzupełnień zabudowy wzdłuż istniejących dróg w sąsiedztwie zabudowy istniejącej,
- na krawędzi doliny Noteci projektowane pasmo zabudowy rekreacyjno-mieszkaniowej jako uzupełnienie zabudowy istniejącej,

wieś Nowe Brzostowo

- do rejestru zabytków wpisano pałac i park pałacowy, objęte pełną ochroną konserwatorską,
- kaplica grobowa, gorzelnia, cmentarz ewangelicko-augsburski, 5 domów mieszkalnych, obora i liczne stanowiska archeologiczne objęte ochroną konserwatorską,
- północna część wsi leży w strefie rolniczej gminy, południowa w strefie przyrodniczej, z obszarem chronionego krajobrazu i 1 pomnikiem przyrody, natomiast środkowa część wsi łączy się z terenem rozwojowym gminy położonym na obszarze wsi Miasteczko Krajeńskie,
- z głównych terenów inwestycyjnych gminy wskazanych na granicy wsi Miasteczko Krajeńskie – Nowe Brzostowo na obszarze wsi Nowe Brzostowo projektuje się tereny mieszkaniowo-usługowe, rekreacyjno-usługowe oraz produkcyjno-usługowe,
- przestrzeń inwestycyjna wsi objęta zbiorowym systemem gromadzenia ścieków,
- ustala się zakaz lokalizowania zabudowy,
- na obszarze chronionego krajobrazu należy stosować przepisy prawa miejscowego dot. w/w obszarów,
- historyczny układ wsi Stare Brzostowo należy zachować – wskazany do ochrony konserwatorskiej,

wieś Grabionna

- 11 obiektów architektury (dawny pałac, budynek Straży Pożarnej, 8 domów mieszkalnych, budynek gospodarczy) oraz liczne stanowiska archeologiczne objęte ochroną konserwatorską,
- obszar wsi znajduje się w strefie intensywnej produkcji rolnej z wyłączeniem niewielkiego terenu położonego przy południowej granicy wsi objętego obszarem chronionego krajobrazu,
- na terenie wsi znajduje się aleja drzew usytuowana wzdłuż drogi z Grabionnej do Okalińca,
- zurbanizowany obszar wsi objęty jest zbiorczym systemem odprowadzenia ścieków,
- projektowaną zabudowę należy ograniczyć do obszaru zlewni z zachowaniem układu urbanistycznego wsi Grabionna,
- ustala się zakaz lokalizowania zabudowy rozproszonej poza plombowym uzupełnieniem istniejących zagród wzdłuż drogi z Grabionnej do Grabówna,
- na terenie wsi wskazano tereny mieszkaniowe (w tym zagrodowe), – predysponowane pod zabudowę,
- istniejący zakład produkcji rolnej stanowi bazę aktywizacji gospodarczej gminy z możliwością zmiany profilu produkcji,
- należy zachować historyczny układ wsi – wskazany do ochrony konserwatorskiej.

wieś Grabówno

- dwór oraz park dworski wpisane do rejestru zabytków, objęte pełną ochroną konserwatorską,
- 20 obiektów (pałac, dawna remiza, szkoła podstawowa, cmentarz ewangelicko-augsburski, cmentarz ewangelicko-katolicki, 12 domów, stodoła, 2 obory) oraz liczne stanowiska archeologiczne objęte ochroną konserwatorską,
- zachodnia część wsi, w tym wieś Solnówek znajduje się w obszarze chronionego krajobrazu – należy stosować przepisy wynikające z prawa miejscowego dla w/w obszarów,
- na terenie wsi znajduje się 12 pomników przyrody w okolicy Solnówka i Okalińca,
- teren wsi przecina droga krajowa nr 10 – ustala się zakaz uzupełniania zabudowy w strefie przekształceń drogi krajowej do drogi ekspresowej,
- zabudowa istniejąca i projektowana wsi objęta jest zbiorowym systemem odprowadzenia ścieków – nie wyznacza się innych terenów pod zabudowę,
- w obszarze zlewni wskazano tereny mieszkaniowe i mieszkaniowo-usługowe predysponowane pod zabudowę,

- rozbudowa wsi Grabówno nie może zmienić historycznego układu urbanistycznego wsi – wskazanego do ochrony konserwatorskiej.

wieś Miasteczko Huby

- 9 obiektów architektury (6 domów mieszkalnych, 2 zagrody, 1 chałupa) oraz liczne stanowiska archeologiczne objęte ochroną konserwatorską,
- wieś położona w priorytetowym dla ochrony przyrody obszarze doliny Noteci i przyległych na krawędzi doliny lasów – obowiązują przepisy prawa miejscowego dla w/w obszarów,
- w atrakcyjnym widokowo obszarze – wskazano tereny uzupełniające istniejącą zabudowę mieszkaniową, o przeznaczeniu rekreacyjno-mieszkaniowym,
- należy stosować indywidualne systemy oczyszczania ścieków w postaci przydomowych oczyszczalni lub podłączenie do zbiorczego systemu oczyszczania ścieków.

wieś Miasteczko Krajeńskie

- do rejestru zabytków wpisano: kościół, cmentarz katolicki oraz grodzisko wczesnośredniowieczne, objęte pełną ochroną konserwatorską,
- obiekty objęte ochroną konserwatorską – cmentarz żydowski, cmentarz ewangelicko-augsburski, szkoła podstawowa, dworzec PKP, kino (dawny kościół ewangelicki), młyn parowy, plebania, organistówka, druga szkoła, mleczarnia, budynki fabryczne, domu przy ul. Brzostowskiej, Dąbrowskiego, Kościuszki, Konopnickiej, Piotra Skargi, Placu Wolności, Poniatowskiego i Racławickiej oraz liczne stanowiska archeologiczne,
- cały obszar wsi znajduje się w obszarze chronionego krajobrazu w strefie przyrodniczej gminy, - obowiązują przepisy prawa miejscowego dla w/w obszarów,
- w okolicy drogi do wsi Miasteczko Huby znajduje się 1 pomnik przyrody,
- zurbanizowany obszar wsi (tereny zabudowane i projektowane pod zabudowę) objęty jest zbiorowym systemem odprowadzenia ścieków,
- projektowane tereny inwestycyjne ((mieszkaniowo-usługowe i rekreacyjno-usługowe) wskazane na granicy wsi Miasteczko Krajeńskie – Nowe Brzostowo są głównym obszarem rozwoju gminy,
- poza wskazaną przestrzenią inwestycyjną ustala się zakaz realizowania zabudowy rozproszonej poza plombowym uzupełnieniem zabudowy wzdłuż istniejących dróg,
- układ urbanistyczny historycznej wsi wskazany jest do ochrony konserwatorskiej,

wieś Okaliniec

- 6 domów mieszkalnych oraz kilka stanowisk archeologicznych objętych ochroną konserwatorską,
- obszar wsi znajduje się w strefie priorytetów dla produkcji rolnej, bez ograniczeń,
- istniejące i projektowane tereny inwestycyjne objęte są zbiorowym systemem odprowadzenia ścieków,
- terenem predysponowanym pod zabudowę jest obszar zurbanizowany wsi, ze wskazanym obszarem mieszkaniowym, ograniczony granicą zlewni sanitarnej,
- bazę aktywizacji gospodarczej gminy jest zakład produkcji rolnej,
- ustala się zakaz lokalizowania zabudowy rozproszonej poza plombowym uzupełnieniem istniejących zagród wzdłuż dróg.

wieś Wolsko Górne

- grodzisko wczesnośredniowieczne, położone w okolicy Wolska Dolnego, wpisane do rejestru zabytków, objęte pełną ochroną konserwatorską,
- 15 obiektów (2 cmentarze ewangelicko-augsburskie, 8 chałup, 2 chlewy, 3 domy) zlokalizowane w Wolsku Górnym i Wolsku Dolnym oraz liczne stanowiska archeologiczne objęte ochroną konserwatorską,
- cały obszar wsi znajduje się w strefie przyrodniczej wynikającej z obszaru chronionego krajobrazu – należy stosować przepisy prawa miejscowego dla w/w obszarów,
- jako tereny predysponowane pod zabudowę wskazano tereny rekreacyjno-mieszkaniowe uzupełniające istniejący układ zabudowy wsi Wolsko Górne i Wolsko Dolne,
- priorytet ochrony przyrody dla obszaru wsi obliguje do rozwiązania gospodarki ściekowej poprzez zastosowanie przydomowych oczyszczalni ścieków lub podłączenie do zbiorczego układu kanalizacji, jeżeli zaistnieją takie możliwości.

6. STREFY POLITYKI PRZESTRZENNEJ.

6.1. Kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy wyznaczają strefy polityki przestrzennej.

Strefy polityki przestrzennej określono biorąc pod uwagę cele rozwoju, funkcje oraz uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego gminy.

W studium gminy Miasteczko Krajeńskie wyróżniono następujące strefy polityki przestrzennej:

- 1) strefa osadnicza wsi Miasteczko Krajeńskie – Nowe Brzostowo,
- 2) strefa priorytetów dla ochrony przyrody,
- 3) strefa priorytetów dla produkcji rolnej,
- 4) strefa przekształceń drogi krajowej.

6.2. Strefa osadnicza wsi Miasteczko Krajeńskie – Nowe Brzostowo.

obejmuje zainwestowane tereny w/w wsi oraz predysponowane tereny rozwoju największych jednostek osadniczych gminy. Na styku wsi Miasteczko Krajeńskie – Nowe Brzostowo wskazano tereny: mieszkaniowo-usługowe, usługowo-rekreacyjne i przemysłowo-mieszkaniowe stanowiące kierunkowy obszar rozwoju i promocji gminy Miasteczko Krajeńskie. Wyznaczona strefa jest obszarem dużych przekształceń przestrzennych gminy z lokalizacją gminnego ośrodka sportowo-rekreacyjnego oraz terenami wyznaczonymi dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców gminy.

6.3. Strefa priorytetów dla ochrony przyrody zamyka się w obszarze chronionego

krajobrazu i obejmuje unikalny – przyrodniczo obszar doliny rzeki Noteci, tereny krawędzi doliny Noteci – zagrożone erozją i osuwiskami oraz tereny leśne zachodniej części gminy Miasteczko Krajeńskie. Dla wyznaczonej strefy głównym kierunkiem działań jest ograniczenie zabudowy oraz zahamowanie i ochrona walorów przyrodniczych i krajobrazowych obszaru.

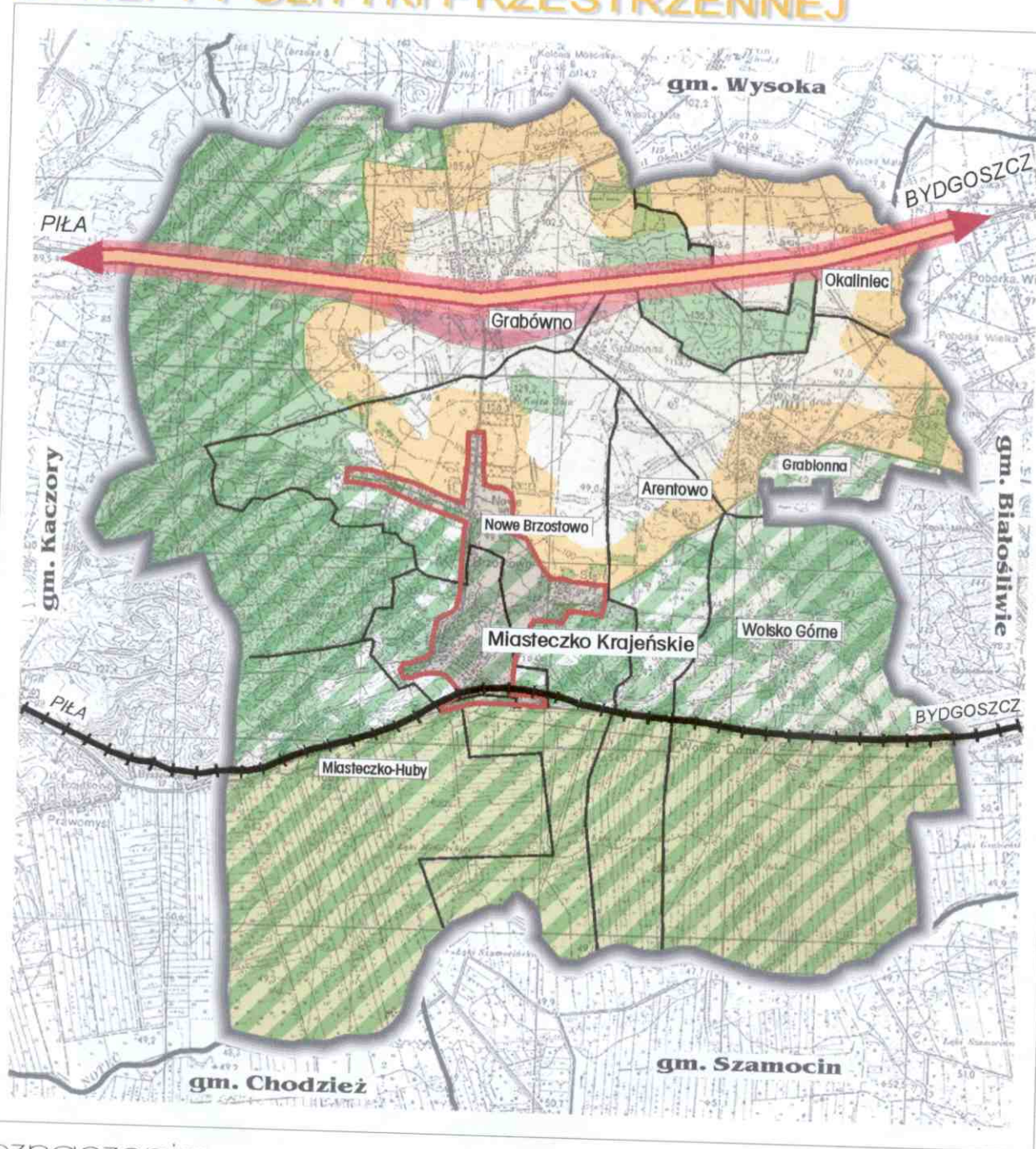
6.4. Strefa priorytetów dla produkcji rolnej położona jest w środkowej i wschodniej części gminy, obejmuje obszary intensywnej produkcji sadowniczo-rolnej. W strefie tej obowiązują następujące zasady zagospodarowania:

- zakaz zabudowy kompleksów glebowych o najwyższej bonitacji,
- rozwój jednostek osadniczych na terenach ograniczonych granicą zlewni sanitarnych, umożliwiającą odbiór ścieków sanitarnych,
- ograniczenie zabudowy rozproszonej, w tym siedlisk nie związanych z tworzeniem wielkoobszarowych gospodarstw rolnych, do uzupełnień wzdłuż istniejących dróg,
- przekształcenie istniejących ośrodków produkcyjnych w Okalińcu i Grabionnej w obszary aktywizacji gospodarczej gminy.

6.5. Strefa przekształceń drogi krajowej obejmuje wydzielony, potencjalny obszar modernizacji drogi krajowej nr 10 do drogi ekspresowej. Szerokość wyznaczonego pasa wynosi 200 m, po 100 m z obu stron istniejącej drogi krajowej nr 10. W projektowanym przebiegu drogi ekspresowej znajdują się węzły i zjazdy obsługujące sieć osadniczą gminy Miasteczko Krajeńskie.

GMINA Miasteczko Krajeńskie

STREFY POLITYKI PRZESTRZENNEJ

oznaczenia:

STREFA PRZEKSZTAŁCENÍ DROGI KRAJOWEJ NR 10

STREFA PRIORYTETÓW DLA OCHRONY PRZYRODY

STREFA PRIORYTETÓW DLA PRODUKCJI ROLNEJ

STREFA OSADNICTWA WSI: MIASTECZKO KRAJEŃSKIE - NOWE BRZOSTOWO

LINIA KOLEJOWA

LASY

ŁĄKI NADNOTECKIE

GRANICE SOŁECTW

V. OBOWIĄZUJĄCE SPORZĄDZENIE MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.

Podstawowym instrumentem realizacji celów i zadań gminnej polityki przestrzennej jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Dzięki normatywno-regulacyjnym funkcjom planu miejscowego gmina ustala przeznaczenie terenów oraz warunki ich zabudowy i zagospodarowania, zgodnie z celami i zadaniami lokalnej polityki przestrzennej oraz przepisami ustaw szczególnych.

W studium gminy Miasteczko Krajeńskie wyznaczono tereny objęte obowiązkiem sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (art. 6 ust. 5 pkt.5, 5a, 7 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym).

Obszary objęte obowiązkiem sporządzenia planu obejmują:

- 1) teren mieszkaniowo-usługowy i usługowo-rekreacyjny położony na granicy wsi Miasteczko Krajeńskie - Nowe Brzostowo,
- 2) teren przemysłowo-mieszkaniowy położony we wsi Nowe Brzostowo.

Szczegółowe określenie granicy każdego obszaru objętego planem nastąpi na etapie sporządzenia uchwały Rady Gminy, w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu miejscowego. Ponadto przeznaczenie terenów określonych w studium jako obszary predysponowane pod zabudowę na cele inne niż rolne, w rozumieniu ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (art. 7.1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r.) wymaga również sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, o ile nastąpi zmiana przeznaczenia terenu na cele nierolnicze.

VI. UWAGI KOŃCOWE.

Wyniki „studium” stanowią deklarację władz samorządowych odnośnie działań w sferze gospodarki przestrzennej i niezbędną podbudowę projektów.

Uchwalone przez Radę Gminy cele i kierunki polityki przestrzennej, określone w „studium”, zazębiają się z określonymi w ustawach zadaniami publicznymi gminy. Działając w celu wykonywania zadań ustawowych gmina urzeczywistnia równocześnie własne cele i kierunki polityki przestrzennej.

„Studium”, to materiał uwzględniający przy sporządzaniu planów miejscowych i decyzji administracyjnych, ale również przy opracowywaniu programów gospodarczych, budżetu gminy i podejmowania innych działań, stanowiących zadania gminy.

Podstawowym instrumentem realizacji celów i zadań gminnej polityki przestrzennej jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Dzięki normatywno-regulacyjnym funkcjom planu miejscowego gmina ustala przeznaczenie terenów i warunki ich zabudowy i zagospodarowania, zgodnie z celami i zadaniami lokalnej polityki przestrzennej oraz przepisami ustaw szczególnych. Uwarunkowania stanowią materiał pomocniczy przy opracowywaniu planu miejscowego.

mgr Stefan Laciejewski
Projektant Planów Miejscowych
Nr ewid. upr. 1379/94
64-920 PEA, ul. Łowiecka 10/16